

La Pilastra

Eleccions municipals 1999

Revista del municipi de Besanó

Núm 7 - Octubre 1999

I Gran Festa del motor

24 d'octubre, a les 5 de la tarda

Castanyada

17 d'octubre, a les 5 de la tarda, al Pavelló
Sardanes amb la cobla *la Principal de Banyoles* i balls tradicionals amb el grup *Escampillem*

VII Trobada de patinatge artístic

23 d'octubre

Pessebre vivent

24 i 26 de desembre

Cursos**Cursos de català nivells B i C**

Del 4 d'octubre fins al febrer del 2000

Organitza: Regidoria de Cultura i Ensenyament de l'Ajuntament de Bescanó

Curs de puntes de coixí

Del 2 d'octubre fins al juny del 2000

Organitza: Regidoria de Cultura amb la col·laboració del Grup de Puntaires de Bescanó

Curs d'Asanas (postures de Ioga)

Del 4 d'octubre fins al juliol del 2000

Organitza: Regidoria de Cultura i Ensenyament de l'Ajuntament de Bescanó

Cursos de patinatge artístic (iniciació- perfeccionament - competició)

Inici temporada 1999-2000: octubre

Organitza: Club Patinatge Bescanó

Sessions de fisioteràpia, gimnàstica correctiva i de manteniment

Del 28 de setembre fins al juny del 2000 a Estanyol

Del 30 de setembre fins al juny del 2000 a Bescanó,

Organitza: Regidoria de Cultura i Ensenyament de l'Ajuntament de Bescanó

Curs 1999-2000 a l'Escola de Música de Bescanó

Iniciació musical per a pàrvuls, Llenguatge musical, Classes per a adults, Cant coral, Informàtica musical, Instruments: violí (mètode Suzuki), piano, flauta traversera, flauta dolça, guitarra, contrabaix, percussió.

Telèfons d'interès**Ajuntament:**

Oficines municipals 972 44 00 05
Fax 972 44 27 02
Recaptació 972 44 26 49
Hotel d'Entitats 972 44 01 60
Piscines 972 44 28 68
Consultori sanitari 972 44 25 70
Farmàcia 972 44 00 59
Cinema Unió 972 44 01 60
Escola pública 972 44 02 28

Escola bressol 972 44 03 63
Mossos d'Esquadra 088
Creu Roja 972 22 22 22
Bombers 085

Parròquies:

Sant Llorenç de Bescanó 972 44 02 81
Sant Andreu d'Estanyol 972 44 02 81
Sant Pere de Montfullà 972 23 81 89
Sant Mateu de Vilanna 972 42 08 07

Horari dels serveis d'atenció al públic de l'Ajuntament**Oficines municipals:**

de les 10 del matí a les 2 de la tarda, de dilluns a dissabte.

Assistent social:

els dimarts, de les 9 del matí a les 2 de la tarda (millor concertar hora prèviament).

Recaptació:

dimarts, de les 10 a 2/4 de 12 del matí.

Serveis tècnics:

- Aparellador: els divendres, de les 10 del matí a les 3 de la tarda i de 4 a 8.
- Arquitecte: els divendres, de la 1 del migdia a les 3 de la tarda.

AGENDA I SERVEIS	2
EDITORIAL	3
EL POBLE EN VIU	4-15
ENTREVISTA	16-18
CORREU OBERT	19
REPORTATGE	20-26
ESCOLA	27-35
INFORMACIÓ MUNICIPAL	36-39
ESPORTS	40-41
MOSAIC	42-43

EDITA: AJUNTAMENT DE BESCANO

CONSELL DE REDACCIÓ: Mar Anton, Lluís Comamala, Mei Ferrer, Fina Jiménez, Joan Masoliver, Ramon Minstral, Ramon Pansalí, Andreu Pulido i Dolors Vilamitjana

PORTADA: Joan Segur i Peracaula

FOTOGRAFIA: Joan Masoliver, Joan Segur i arxius de l'Ajuntament i particulars

ELABORA: JJ Comunicació

IMPRIMEIX: Palahí Arts Gràfiques, SC

DIPOÏT LEGAL: GI-1260-96

Amb el suport de

Diputació
de Girona

En aquest número de LA PILASTRA trobareu un ampli reportatge de caràcter informatiu sobre les eleccions municipals celebrades a Bescanó durant l'etapa democràtica, des de les del 3 d'abril de 1979 fins a les del passat 13 de juny, passant per les del 8 de maig de 1983, el 10 de juny de 1987, el 26 de maig de 1991 i el 28 de maig de 1995. En el reportatge apareixen les dades més importants de cadascun d'aquests sis comicis locals: electors, votants, % participació, vots vàlids, nuls i blancs i el número de vots i regidors obtingut pels partits polítics i les coalicions que s'han presentat en el nostre municipi. També inclou els noms de tots els regidors que han estat elegits al nostre poble en aquesta vintena d'anys i la composició de les diferents comissions permanents. El reportatge es completa amb sengles escrits elaborats, d'una banda, pel reelegit alcalde, Xavier Soy i Soler, i, d'altra banda, pel Grup Municipal GIB-ERC.

Tot i que només han passat poc més de quatre mesos des de la celebració dels últims comicis locals, la publicació d'aquest número de la revista del municipi de Bescanó s'ha produït poc després de la celebració de les eleccions autonòmiques. Els resultats no s'hi recullen, doncs en el moment de tancar aquestes pàgines encara no se sabien.

De fet, però, el propòsit del Consell de Redacció ha estat en tot moment el de reflectir els resultats i el desenvolupament de les municipals, donat el pes específic que per al nostre municipi tenen. A més, cal dir que el treball de la persona que ha fet el reportatge, Jordi Carrera d'Estერი, ens permet tenir de manera totalment didàctica una visió global des del 1979 fins avui, tal i com s'exposa al començament.

Portada i reportatge, però, no han d'eclipsar l'atenció a totes i cadascuna de les altres seccions de La Pilastra, ja que el que recullen suposa, en definitiva, una part del tarannà i el desenvolupament del nostre municipi, és a dir, de la gent que hi viu. No està de més, tanmateix, que en aquest espai en destaquem una, donat els seus bons resultats: la Festa Major, que ha estat una mostra clara de dinamisme i de participació social. Dos aspectes que no només hem avaluat i valorat la gent de Bescanó sinó també d'altres municipis (al voltant d'una dotzena), que s'han adreçat a la comissió de festes per demanar-los assessorament. Felicitats.

Els participants s'ho van passar molt bé amb la festa de l'escuma que va tancar la celebració.

Recobrant la festa de fi de curs de l'escola Dr. Sobrequés

La festa de fi de curs 1998-1999, organitzada per l'Associació de Mares i Pares d'Alumnes (AMiPA) del centre amb la col·laboració de l'Ajuntament i de la distribuïdora Cobega, S.A., es va celebrar el dissabte dia 19 de juny a la pista exterior del pavelló.

La festa es va iniciar a 2/4 de 5 de la tarda amb un seguit de balls i cançons amenitzats pel grup d'animació

Bom-bolla. A continuació hi va haver un berenar, a base d'entrepans i patates acompanyats de beguda, per a tots els mestres, alumnes i pares i mares assistents.

Per cloure la celebració es va fer una festa de l'escuma que va deixar molt satisfets als participants, la major part dels quals anaven vestits per a l'ocasió amb banyadors o bé amb samarretes i pantalons curts. ■

Els més petits van gaudir de valent amb els jocs inflables i les atraccions instal·lades a la plaça del Mil·lenari.

XVII Festa del Patronat

La plaça del Mil·lenari de Bescanó va acollir el dissabte dia 5 de juny la 17ena edició de la Festa de la comunitat de veïns del Patronat.

La festa va començar a la tarda amb una excursió amb bicicleta i regal per a tots els participants, entre els quals hi havia molta mainada que s'ho va passar d'allò

més bé amb les atraccions i els jocs inflables que la Comissió va fer instal·lar a la citada plaça.

Al vespre va haver-hi el tradicional sopar popular a base de pinxos i botifarra, que va donar pas al ball de fi de festa, que enguany va ser amenitzat pel grup *Metropol*. ✽

Revetlla de Sant Joan 1999

La nit del dimecres 23 de juny d'enguany, la gent de Bescanó va tornar a celebrar la revetlla de Sant Joan a la plaça de les Nacions, on no hi van faltar ni la tradicional foguera popular ni el castell de focs artificials ni el soroll ni les corredisses provocats pels petards i coets que llençaven els participants.

A la revetlla, que enguany organitzaven els membres de la comissió festes a: beskanó! i l'Ajuntament, tampoc no hi va faltar la música ambiental perquè una hora abans d'encendre's la foguera, bastida amb els diferents materials i estris que al llarg de tot el dia havien anat portant els veïns i la mainada, es va obrir la carpa d'estiu instal·lada a la citada plaça, on també se servien begudes, entrepans calents i la tradicional coca de Sant Joan. ■

Per celebrar la revetlla de Sant Joan es va obrir la carpa d'estiu instal·lada a la plaça de les Nacions.

Casal d'estiu de Bescanó

Enguany, 127 nens i nenes d'entre 3 i 14 anys han participat en la darrera edició del Casal d'estiu de Bescanó. Els participants han pogut gaudir d'activitats tan diverses com l'esport, el taller de manualitats, els jocs diversos d'entreteniment, les excursions i les estades a la piscina.

Per al Casal d'estiu de l'any vinent es preveuen canvis importants: el GEB s'encarregarà tant del casal del matí com del de la tarda, tal i com havia fet ara fa tres anys. Hi haurà nous tallers, noves activitats esportives, monitors nous i altres novetats que s'aniran polint al llarg de l'any. Fins l'any que ve! ■

Alguns participants del Casal d'estiu instal·lant tendes de campanya.

XIII Mostra d'artesanía popular de Bescanó i exposició fotogràfica

Els dies 6, 7 i 8 d'agost d'enguany, coincidint amb la Festa Major, les dependències de l'Escola Pública Dr. Sobrequés van acollir la XIII Mostra d'artesanía popular de Bescanó i una exposició fotogràfica de l'Associació Vilanna-Bescanó Natura.

Tant la mostra de treballs artístics i artesans fets amb materials diversos com l'exposició de fotografies, organitzades per l'Àrea de Serveis Socials de l'Ajuntament amb la col·laboració de l'Associació Gent Gran, Puntaires de Bescanó i l'Associació Vilanna-Bescanó Natura, es van inaugurar el divendres a les 7 de la tarda i el seu horari de visites durant el cap de setmana va ser d'11 del matí a 1 de la tarda i de 6 a 9 del vespre. ■

El GEB prepara la celebració del seu desè aniversari

El Grup Excursionista de Bescanó (GEB) celebra aquest any el desè aniversari del seu naixement, motiu pel qual té previst organitzar un seguit d'activitats per celebrar-ho.

A més de tractar d'aquestes activitats, en la sessió informativa que els monitors del GEB van dur a terme en el seu local el propassat 25 de setembre, es van explicar les novetats previstes per aquest any: excursions amb bicicleta, sortides a cases de colònies, tallers de manualitats, anar a la neu per esquiar, patinar sobre gel i tot tipus de jocs, així com la representació del pessebre vivent, la preparació del carnestoltes, etc. ■

Un moment de l'actuació que la Coral Josep Ruhí de Bescanó va fer el mes de juny de 1999 a Ceret.

Actuacions de la Coral Josep Ruhí de Bescanó fins a final d'any

El darrer trimestre de l'any 1999, la Coral Josep Ruhí de Bescanó té previst realitzar les següents actuacions:

- **El diumenge 17 d'octubre**, a les 12 del migdia, Concert a Girona, participant així en la «Tardor cantant del Gironès».
- **El diumenge 24 d'octubre**, a les 6 de la tarda, Concert a Bescanó, amb la participació de les corals Cor Parroquial d'Amer, Polifònica de Blanes i Deodat de Severac de Ceret.
- **El dissabte 13 de novembre**, a les 8 del vespre, Concert a l'església parroquial de Blanes, amb la participació de les corals Polifònica de Blanes i Deodat Severac de Ceret.
- **El diumenge 21 de novembre**, a la tarda, Concert a Bescanó amb motiu de la celebració de Santa Cecília.
- **El diumenge 28 de novembre**, a les 12 del migdia, acompanyament en l'Ofici solemne d'Estanyol.
- **El diumenge 28 de novembre**, organització de Catalunya Cantant enguany a Bescanó, a les 6 de la tarda, a l'església de Sant Llorenç. Concert amb la participació de les corals Esclat de Vallirana, Espinavessa de Valls i Orfeó de Santa Coloma i amb l'assistència del president de la FCEC i els directors de corals de les comarques gironines.
- **El dissabte 18 de desembre**, a la nit, Concert a Osor.
- **El diumenge 19 de desembre**, a les 12 del migdia, acompanyament de l'Ofici solemne i Concert a Anglès.
- **El diumenge 26 de desembre**, a les 6 de la tarda, Concert de Sant Esteve a Bescanó. ■

Festa de germanor de l'Associació Gent Gran

El propassat diumenge 12 de setembre, l'Associació Gent Gran de Bescanó va celebrar la Diada de germanor '99 amb una excursió a Sant Feliu de Guíxols i Platja d'Aro.

A 2/4 de 12 del matí, i després d'haver-se concentrat davant del Casal per fer-se la tradicional foto de família, els participants van sortir en autocars en direcció a Sant Feliu de Guíxols, localitat que van abandonar a 3/4 de 2 de la tarda per dirigir-se a Platja d'Aro.

Després de passejar una estona per Platja d'Aro, la gent gran de Bescanó i els seus acompanyants van anar a dinar a l'hotel La Terrassa, on van menjar aperitius freds i calents amb còctail de cava, amanida de salmó fumat, graellada de peix, biscuit glacé i pastís, plats acompanyats de vins, aigües minerals, cava, cafè i licor.

Després del dinar, que va estar amenitzat amb música en viu, va haver-hi ball, que va finalitzar poc abans de 2/4 de 8 del vespre, moment en què van sortir els autocars de Platja d'Aro en direcció a Bescanó.

Per gaudir del dinar i dels altres actes de la Festa de germanor, organitzada per l'Associació Gent Gran amb la col·laboració de les entitats financeres Caixa de Girona, la Caixa i Caixa Mediterrànea-Grup CAM, els avis i àvies van haver de pagar 1.000 pessetes, mentre que el tiquet per a la resta d'acompanyants costava 4.200 pessetes.

D'altra banda, cal destacar que diversos membres de l'Associació Gent Gran de Bescanó van participar a Firagran '99, el primer Saló de la Gent Gran de Catalunya, que es va celebrar al moll de la fusta, del Port Vell, de Barcelona, entre el 8 i el 12 de setembre.

Aquest Saló, que té el suport del Departament de Benestar Social de la Generalitat de Catalunya, pretèn donar a conèixer a la gent gran tot el ventall de serveis, productes i tecnologies existents al món destinats a millorar la seva qualitat de vida i, al mateix temps, donar el missatge al conjunt de la societat que la gent gran és activa. ■

Ha fet un any...

En Pau i l'Ariadna a la Festa dels Cavalls.

El passat mes de juny va fer un any que els Ous de Reig del GEB van estar una setmana a Menorca. La Mariona, la Natàlia, la Noemí, l'Ariadna, en Pau, en David, en Miquel, en Llorenç, en Guillem, en Nando, en F.M., en Quim i en Miquel hi van poder gaudir de les festes de Sant Joan, una de les festes amb més tradició i rellevància del país.

Els Ous de Reig tenien previst recórrer l'illa amb bicicleta, però el camió que les havia de portar fins a Barcelona es va espantillar a mig camí.

Tot i el mal inici, no hi va haver cap altre incident. La setmana els va anar tan bé que van decidir celebrar-

Els Ous de Reig en el vaixell amb què van tornar de Menorca.

ho canviant-se els color dels cabells, tots menys en Pau i en Miquel, que són joves més tradicionals i amb més seny que en Martínez (conegut per les seves cartes al diari *El Punt*) i companyia. Per a l'any que ve tenen previst visitar el Congo belga.

Bescanó celebrà per tercer any consecutiu el Dia Internacional de la Música

El propassat dia 18 de juny, al vespre, es va celebrar a l'església de Sant Llorenç una vetllada musical organitzada per l'Escola de Música de Bescanó i la Coral Josep Ruhí amb motiu del Dia Internacional de la Música.

Una trentena d'alumnes de l'Escola de Música van interpretar un programa molt variat de peces de piano, guitarra, flauta travessera i violí, així com cançons acompanyades amb instruments.

Concretament, els alumnes d'iniciació Alba Rubau, Sara Redondo, Anna Figueres, Meritxell Solé, Marc Serra, Francesc Massaneda i Aniol i Mireia Campassol van interpretar *El cervatí* i *Brindis Musicandis*, mentre els estudiants de guitarra Mireia Vilalta i Guillem Casas tocaven *La filadora* i *El noi de la mare*, respectivament. Pel que fa als alumnes de piano, Dona Bagué interpretà l'*Old McDonald Farm*; Adrià Reixach el *Jo sóc pianista*; O. Badia, M. Romero i A. Reixach el *Divertiment per a sis mans*; Gemma Masmiquel l'*Estudi núm. 36*, de Czerny; M. Àngels Serra l'*Estudi núm 41*, de Beyers i l'*Hereu*

Riera; Roser Banet la *Tarantel·la*, de Prokofiev; i Eduard Xandrich l'*Impromptus núm. 2*, de Schubert.

Els estudiants de flauta travessera Miquel Romero, Lídia Pibernat, Maria Terribes, Adrià Reixach i Marta Condom tocaren *El lleó*, *Pedra pedreta* i *Quan seré gran*, mentre Sara Carbonell, amb el mateix instrument, interpretava *El cant dels ocells*, *Yellow submarine* i el *Duet*, de Mozart. Per acabar, els alumnes de violí Ulisses Hergueta, Maria Llach, Arnau Pardo, Adrià Corella i Laia Reig van tocar *Hello Honey*, *The brow jug (little brow jug)* i *L'hora dels adéus*.

Per la seva part, la Coral Josep Ruhí va tancar l'acte amb la interpretació de quatre peces del seu selecte repertori, que van deixar molt bon regust en el públic assistent.

Al finalitzar la vetllada musical, que s'organitzava per tercer any consecutiu amb el suport de l'Ajuntament i la Parròquia de Sant Llorenç, tots els participants van prendre un petit refrigeri. ■

En la imatge, tots els guanyadors del 5è campionat d'escacs.

IX Festa del carrer Joan Vilanova

El passat dia 10 de juliol es va celebrar la IX Festa del carrer Joan Vilanova. Com és tradicional, al matí, la mainada del carrer va preparar la seva parada de joguines i a la tarda es va celebrar el 5è Campionat d'Escacs per equips, en el qual van participar un total de 32 jugadors distribuïts en vuit equips, que van assolir la següent classificació: Salt, 23; Gerunda, 19; Sant Pau, 19; Els Trons (Bescanó) 17; Santa Eugènia, 15; X (Bescanó), 11; Mixta (Bescanó), 4; i Bescanó, 4. Amb aquestes línies voldríem donar les gràcies als equips participants.

Un cop acabada la competició escaquista, tots els veïns del carrer van començar a parar taula per, a continuació, fer el sopar amb familiars i amics, tots plegats en un ambient d'amistat i cordialitat. Després del sopar, que va comptar amb la participació d'unes 650 persones, la festa va continuar amb balls de saló que aquest any van estar amenitzats per l'artista Cristina Cat. Abans de cloure la festa amb un gran cremat de rom, també es van fer diferents sorteigs de productes donats per empreses i comerços del nostre entorn. ■

Un total de 32 jugadors distribuïts en vuit equips van participar en el campionat d'escacs.

Activitats de l'Agrupació Sardanista «Avi Guillem»

Des de la publicació de l'anterior número de LA PILASTRA, l'Agrupació Sardanista «Avi Guillem» ha organitzat dues activitats, la 5a Nit de la Sardana i la cloenda del curset per a la mainada.

Aquest any volíem que la mainada gaudís a la cloenda del curset, ja que són ells els qui han assistit a tots els assaigs i els qui han participat en les trobades sardanistes infantils a les quals, entre tots, vàrem decidir anar: Palamós, Riudellots, Bescanó, Llagostera, Salt, Sant Feliu de Guíxols i Bonmatí. Així doncs, després d'uns quants anys en què fèiem una audició i un sopar per a tots plegats, vàrem decidir que ja era hora de canviar i, tot parlant amb els assistents al curset i veient el que fan a d'altres pobles, vàrem optar per provar una cosa ben diferent.

El dia 11 de juliol, els balladors i família, i els monitors també amb les seves famílies, ens en vàrem anar a passar tot el dia a l'Aqua Brava de Roses. L'excursió es va fer amb autocar i per als assistents al curset va ser totalment gratuïta. Ens va fer molt bon dia i vàrem gaudir molt, tant els petits com els grans que, de piscina a tobogan, alguns amb més respecte que altres, em sembla que tots ho vàrem provar tot o quasi tot.

Esperem que el proper any es pugui repetir l'experiència i per aconseguir-ho només cal que hi hagi prou assistència al curset d'enguany. Esperem que així sigui.

V Nit de la Sardana

Cada any celebràvem la Nit de la Sardana coincidint amb la Festa de Trullàs, però aquest any ens vàrem proposar d'evitar-ho i vam avançar-la al 31 de juliol. Hi

havia dues cobles, la Costa Daurada, que va començar la seva actuació a 2/4 de 10 del vespre, i la Contemporània, que va tocar a continuació.

Serà perquè el mateix dia coincidien moltes festes majors o perquè va ploure, es va haver de fer dintre del pavelló, però no hi va haver la gent esperada com d'altres anys. Esperem que en properes edicions (si hi tornem) la cosa vagi millor i la gent col·labori com a mínim amb la seva assistència.

El darrer acte va ser la Castanyada, que va tenir lloc el dia 17 d'octubre, a les 5 de la tarda al pavelló. Hi va tocar la cobla la Principal de Banyoles i tot seguit hi va haver balls tradicionals amb el grup Escampillem.

També s'està preparant una audició seguida de ball per al dia 11 de desembre i un nou curset de sardanes per a gent gran i per a mainada. ■

Montfullà celebra la seva Festa Major

Aquest any, Montfullà ha celebrat la seva Festa Major el cap de setmana dels dies 26 i 27 de juny.

L'acte més multitudinari fou el ball del dissabte a la nit, que va ser amenitzat pel grup *Oceano* i *La Salseta del Poble Sec* i es va acabar de matinada. Un cop finalitzat aquest ball, l'afluència de públic al qual va desbordar les previsions més optimistes de la Comissió organitzadora, va haver-hi una xocolatada per a tots els veïns i forasters que van assistir-hi i que era gratuïta, com tots els actes d'aquesta festa.

La Festa Major es va cloure amb la missa solemne amb l'acompanyament de la Coral Josep Ruhí de Bescanó, que es va fer diumenge al matí. ■

Exhibicions de hip-hop i aeròbic al pavelló

Amb motiu de la Festa Major, el diumenge 8 d'agost de 1999, van tenir lloc al pavelló poliesportiu de Bescanó sengles exhibicions de hip-hop i aeròbic.

La primera, que va començar a les set de la tarda, va anar a càrrec dels membres del gimnàs Sport Ter de Salt, que van fer una demostració de balls de campionat, mentre que la segona, que es va iniciar una hora més tard, van oferir-la les noies de Bescanó que durant l'estiu havien fet el curs d'aeròbic amb la professora Sònia Collell i Puig.

Malgrat la calor que feia al pavelló, ambdues exhibicions van estar molt animades i van ser seguides per una gran quantitat de públic. ■

FESTES A: BESKANÓ! EL KOL·LAPSE

Era l'última festa major del mil·lenni i s'havia de notar. Ens sembla que no és agosarat dir que Bescanó ha viscut aquest any 1999 la millor festa major de les que s'hagin celebrat mai. Ha estat un èxit en tots els sentits: per la qualitat dels grups que hi ha participat, per la bona organització en tots els actes, per la gran quantitat de gent que ha assistit a la majoria d'esdeveniments, etc.

S'han de destacar moltes coses d'aquesta festa major, però si només ens n'haguéssim de quedar amb una, qui firma aquestes ratlles destacaria sens dubte el treball voluntari. Quan un s'adreçava cap a la zona on es concentraven la majoria d'actes de la festa, la zona del pavelló, es podien percebre moltes sensacions: el soroll de la música, els llums de diferents colors, etc. però per sobre de tot destacava una cosa: una immensa taca de color groc. Cada any la comissió de festes elegeix una samarreta diferent per a tothom que hi col·labora. Enguany la samarreta triada era de color groc. Quan ens acostàvem al pavelló, doncs, es percebia el color de la samarreta de tants nois i noies, homes i dones que han renunciat a gaudir de la festa major per treballar perquè en gaudeixin els altres.

Més que un comentari de la festa major, aquestes ratlles pretenen ser més aviat un homenatge a tota aquella gent que ha treballat de valent per fer possible aquesta i les anteriors festes majors. Per tant, des d'aquí, gràcies per haver-nos donat aquesta festa, i enhorabona per haver aconseguit l'èxit per al qual heu treballat tant.

Els membres de Festes a: Beskanó! també volen aprofitar *La Pilastra* per agrair públicament la tasca de tots aquells i aquelles que han col·laborat amb ells per fer la festa major més grossa del mil·lenni. Guillem Danés s'erigeix aquest any en portaveu de la Comissió: "*Volem donar les gràcies als gairebé cent col·laboradors (molts dels quals eren voluntaris que es van afegir a servir a les barres en els moments més crítics) que han treballat amb nosaltres. També volem agrair l'esforç econòmic dels veïns de Bescanó i dels patrocinadors. Però també hem de ser justos i reconèixer que l'organització de la festa major recau sobre un gran personatge, i és de justícia, doncs, que li ho reconeguem*".

Dèiem abans que la festa major ha brillat per moltíssimes coses. Pel que fa als concerts, qui signa aquestes ratlles es queda amb *la Vella Dixieland*, que va oferir un concert esplèndid, propi d'uns grans mestres, que va sorprendre fins i tot als mateixos músics, per l'ambient que s'hi va crear.

Cal destacar, lògicament, el concert que van oferir *la Salseta del Poble Sec* i *el Chaval de la Peca*. Més enllà de la qualitat musical, indubtable en els dos grups, aquest acte va destacar pel gran nombre de gent que va aplegar. Segons fonts dels Mossos d'Esquadra, unes 8.000 persones es van reunir a Bescanó aquella nit per escoltar els dos grups esmentats, tot un rècord de participació. Era impressionant veure la gran esplanada de gespa que hi ha

Les imatges

El concert de Festa Major.

Exposició de fotografies a càrrec de l'associació Vilanna-Bescanó Natura.

El "dia del Chaval".

Ofici en honor del patró Sant Llorenç.

Imatge de la barra del bar.

Sardanes davant del pavelló.

La carpa.

entre la nova llar d'avis i el pavelló plena de gom a gom, per no parlar del col·lapse que es vivia a la pista on es duia a terme el concert. Però encara va ser més impressionant veure la professionalitat de la comissió de festes, que, juntament amb els seus col·laboradors habituals i la gran quantitat de voluntaris que els van ajudar, van aconseguir en tot moment controlar la situació.

No podem deixar d'esmentar la resta de concerts que es van programar, començant pel quartet cubà *Gema 4*, que va oferir un espectacle de gran qualitat, i continuant amb *Dani Nel-lo*, *Azucarillo Kings*, *Los Berzas*, *els Montgrins*, etc. Bescanó va veure passar per la seva festa major grups capdavanters del panorama musical català i espanyol.

Cal destacar el paper que va tenir en la festa major d'enguany l'Associació Vilanna Bescanó Natura, que es

va fer càrrec de l'organització del concert de diumenge a la nit, on van actuar el grup de jazz *Havana*, els ex-*Umpa-pah Free Gees* i *Stoornut*, músics de solvència contrastada, i sobretot de l'exposició (brillant des del punt de vista pedagògic) sobre la línia de 400.000 volts que amenaça de passar per Bescanó.

Al marge dels concerts, cal destacar molts altres actes, com ara la festa de l'escuma (que cada any fa gaudir més nens), el parc infantil que es va instal·lar al pavelló (una novetat que esperem que tingui continuïtat), el ja tradicional campionat de botifarra, etc.

En definitiva, es tracta d'actes que es podrien comptar per èxits. Bescanó ha viscut aquest any la festa més completa, la més bona, la més salvatge, la més... Per molts anys! ■

Balanç econòmic de la Festa Major 1999

DESPESES DIVERSES

Transportistes	13.129
Fustes	5.000
Disseny cartells	50.000
Cafè	9.800
Butà	9.800
Entrepans (tomates, oli, sal, mostassa, ketchup, forquilles i bosses de patates)	76.855
Gasoil	8.000
Llibreria	25.160
Samarretes	66.290
Soiza	75.000
Patates i gelats	71.617
Equip de so	625.000
Impremta	541.940
Carn	267.618
Gel	58.100
Begudes i licors	2.307.981
Restaurant (músics, muntadors i comissió)	112.105
Diversos	182.439
Assegurança	97.054
Pancartes	50.000
Pa	112.549
Total despeses diverses	4.760.473 pessetes

Nota: L'Ajuntament de Bescanó ha pagat, com cada any, la publicitat a diaris, revistes i ràdios i la infraestructura i, a més, aquest any s'ha fet càrrec també del lloguer de la carpa i del grup electrogen i de les despeses de vigilància.

DESPESES GRUPS

Gema-4	250.000
La Salseta del Poble Sec	975.000
El Chaval de la Peca	1.200.000
Azucarillo Kings	310.000
Los Berzas	300.000
Dani Nel-lo	550.000
Casablanca	250.000
Els Montgrins	1.300.000
Parc Infantil	150.000
La Vella Dixieland	425.000
Havaneres	patrocinades
Sardanes	patrocinades
Total despeses grups	5.710.000 pessetes

TOTAL DESPESES 10.470.473 pessetes

INGRESSOS

Subvenció Ajuntament	787.000
Publicitat llibret	3.055.000
Sobres veïns	760.000
Sorteig	125.000
Barra i sorteig	7.087.240

TOTAL INGRESSOS 11.814.240 pessetes

SUPERÀVIT FESTA MAJOR 1999

..... 1.343.767 pessetes

Els col·laboradors que han fet possible el desenvolupament de la festa, amb els membres de la Comissió.

Els membres de la Comissió de Festes de Bescanó.

Els Pets també van tocar a Bescanó

El dia 21 de maig passat ens va visitar el conjunt tarragoní *Els Pets*, que van oferir un concert on van presentar el seu últim treball, «*Sol*», organitzat per Festes a: Bescanó!, i on va participar com a grup teloner el conjunt de la Cellera de Ter *Petits Fours*. Es tractava d'una aposta arriscada de la Comissió de Festes, ja que quinze dies abans els tarragonins havien presentat el seu últim disc a les comarques gironines, en un concert a la Bisbal. Tot i no cobrir les despeses que va generar l'actuació, el concert va complir les expectatives que s'havien generat, ja que van assistir a l'acte unes 1.600 persones, de manera que el concert de Bescanó ha estat el que més gent ha aplegat dels que han ofert *Els Pets* a les nostres comarques.

El concert, doncs, va comptar amb una notable assistència de públic, cosa que va ajudar a fer que la gent, i sobretot els nens i joves de Bescanó, s'ho passessin d'allò més bé.

Bescanó continua la seva línia de portar els grups capdavanters dels panorama musical català. S'ha de destacar que en els últims cinc anys han passat pel nostre poble conjunts de la talla de *Sopa de Cabra*, *Ja T'ho Diré*, *Sangtraït*, *la Companyia Elèctrica Dharma*, *Lax'n'Busto*, etc. per esmentar només els més coneguts.

En total es van vendre 1.526 entrades, de les quals 527 a Bescanó, 61 a Olot, 38 a Figueres, 202 a la guixeta,

226 a Girona, 412 a través de Caixa de Catalunya, i 60 invitacions distribuïdes entre premsa, discogràfiques, els propis músics, etc.

El concert va provocar un dèficit de 490.773 pessetes, una despesa que ha pagat la Comissió de Festes amb els guanys de la Festa Major de 1998, ja que els balanç econòmic va ser el següent:

INGRESSOS	
Entrades anticipades	1.516.800
Entrades guixeta	323.200
Guanys barra	235.800
Patrocinadors	90.000
Total ingressos	2.165.800 pessetes
DESPESES	
Els Pets	1.950.000
Publicitat ràdio	300.000
Penjada cartells	70.500
Cartells petits	30.000
Sopar grup teloner	10.990
Diversos	18.183
Impremta	111.900
S.G.A.	165.000
Total despeses	2.656.573 pessetes

Donants i veïns de Bescanó en l'arrossada popular del Gironès i del Pla de l'Estany que es va fer a Banyoles.

Donants de Sang de Bescanó

Bescanó, que gaudeix d'unes estructures bàsiques de molt alt nivell pel que fa als seus serveis a la comunitat, tant en la part esportiva, com en la sanitària o l'educativa, també ha assolit un grau molt elevat en la seva solidaritat envers els altres. Les seves 106 donacions, i el seu 60% assolit en l'última col·lecta així ens ho confirmen. Com a delegat de Bescanó us dono les gràcies.

Voldria aprofitar també aquesta finestra tan útil com és LA PILASTRA per recordar-vos que a primers de novembre hi haurà la segona extracció anual; pot ser la teva primera felicitació nadalenca, adreçada a qui sap qui..., que no coneixeràs però que segur que et necessita.

També voldria assabentar-vos que en l'última assemblea, celebrada el dia 19 de setembre passat, va entrar a formar part de la Junta Rectora la nostra veïna Glòria Rigau Molleres, la qual, després d'un breu rotatge, us podrà orientar, com jo mateix, en tot allò relacionat amb la donació. ■

Narcís Carreras
Delegat del Gironès i Bescanó

La catifa del carrer Ciutadans de Girona el dia de Corpus és una mostra del dinamisme de la Germandat.

Detall de la trobada de delegats del Gironès i del Pla de l'Estany a Llagostera.

A l'esquerra, la Maria Elena i l'Aklana; al mig, la Nasara amb la Mari i el seu fill Marc i dues nenes saharauis més davant una tenda instal·lada al Parc Central.

Maria Elena i Mari,

dues experiències diferents en l'acollida de nenes saharauis a Bescanó

Aquest estiu, i dins la campanya d'acollida de nens saharauis que ha portat milers de nens a Catalunya i a l'Estat espanyol, a Bescanó hem tingut convivint amb dues famílies dues nenes saharauis: Nasara Mohamed amb Lluís Mora i Mari Sorroche i el seu fill Marc; i Aklana Bachir amb Maria Elena Mora i Rafael Rosell i els seus fills Gerard i Ariadna. La Nasara té 9 anys i la Aklana 12. Dues nenes que, tot i el mateix origen (totes dues del poble saharauí de Smara), han respost i han viscut la seva estada de manera diferent. Mentre la Nasara tenia ganes de tornar a casa seva, l'Aklana va plorar per haver de marxar de Bescanó i està demanant de tornar amb els qui, per iniciativa seva, aquí també va anomenar al cap de pocs dies papa i mama.

Un resum de les experiències viscudes durant aquestes setmanes les recollim en aquestes pàgines de LA PILASTRA a través de les entrevistes fetes a Maria Elena i a la seva mare, Mari.

Aquí hi va estar menys de dos mesos, des de mitjans de juliol fins a finals d'agost. Potser molt temps si ens ho mirem com unes vacances i potser poc si ens ho mirem com a adaptació a una altra cultura molt llunyana a la seva. En pocs dies es va involucrar en el tarannà diari d'una família veïna nostra; en poc temps es va guanyar les mostres d'afecte de la gent del carrer, en poques setmanes, a la piscina municipal, va aprendre a nedar com peix a l'aigua. En aquest període, els lligams afectius entre Aklana Bachir, la nena saharauí de 12 anys que va conviure amb Maria Elena Mora i Rafael Rosell i els seus fills Gerard i Ariadna, han estat tan forts que en aquests moments les dues famílies (els pares d'Aklana i aquests nostres veïns) es plantegen el fet que Aklana pugui tornar a Bescanó i des d'aquí seguir estudiant tant temps com les administracions competents ho permetin.

Maria Elena, què us va motivar a tenir acollida una nena saharauí?

Tot i tenir família pròpia, l'adopció és un tema pel qual sempre hem estat sensibilitzats. Això va motivar que, una

vegada coneixedora d'aquest programa d'acollida, a través de gent coneguda de Salt i també a través de la premsa, ens poséssim en contacte amb l'Associació i anéssim a dues reunions informatives que van organitzar. Vam omplir els fulls de sol·licitud, i vam esperar que ens diguessin alguna cosa.

Aklana va arribar més tard que la Nasara...

Sí, hi va haver un grup que per diversos motius va arribar quinze dies més tard. Quan ens van avisar que havien arribat i que podíem recollir un nen o una nena ens va fer molta il·lusió.

Quina va ser la primera reacció d'ambdues parts, una vegada vàreu saber a qui us podíeu emportar a casa?

Ja des de l'estació de Girona l'Aklana només reia. Se'm va enganxar de la mà per una certa por a la ciutat, però es mostrava contenta. Vam agafar un taxi per venir a Bescanó. En arribar el primer que va fer va ser dormir. Després va trucar a una seva tia al Sahara. Amb el seu pare, que és funcionari i estava aquest estiu treballant a Canàries, es parlaven dues o tres vegades per setmana.

Aklana havia estat altres anys al nostre país en aquest programa d'acollida?

Sí. Havia estat a Barcelona i també a Sant Sebastià. Però tant pel que ens ha dit ella com el seu pare, en cap de les dues ocasions havia demanat de quedar-se com ho ha fet aquí.

Amb el tema de la llengua, com us enteníeu?

Ella entenia força l'espanyol. Aquest any havia estat interna en una escola d'Argèlia i n'havia après una mica. Però val a dir que amb els gairebé dos mesos que ha estat aquí en va aprendre molt.

La relació amb els teus dos fills, en Gerard i l'Ariadna, que tenen 7 i 5 anys, respectivament, com ha estat?

Molt bona. És evident que, en alguns moments, els meus, sobretot la petita, ha tingut unes miques de gelos, però res d'especial. Val a dir que l'Aklana, que els anomenava germans seus, els feia de protectora. Quan jo els renyava em deia que els nens petits no s'han de renyar.

Compartien jocs?

Els seus costums són molt diferents. Ells, de joguines, gairebé no en tenen. Juguen molt a cartes i a jocs de carrer basats, podríem dir per nosaltres, en una mena de baralla. Això se li va haver d'explicar bé, doncs els primers dies de sortir al carrer picava, però no per fer cap mal, sinó per encetar un joc. Va entendre la nostra negativa a aquest comportament i va reaccionar molt bé. De les joguines d'aquí poc cas en feia. Ni de les nines de l'Ariadna ni de la Play Station d'en Gerard ni de l'ordinador. El que sí la portava de cap era la música, els imants de la nevera i sobretot el comandament a distància de la tele. Al principi fins i tot l'havies d'amagar. Li encantaven els anuncis, principalment els d'higiene, els de suavitzants,... Deia que al seu país de vegades els veia aquests productes, però que mai no arribaven. Els pinta-ungles també li cridaven l'atenció i el dia que la vam filmar en vídeo no entenia com podia sortir per la tele.

Vosaltres us heu fet càrrec de donar-li acollida i vestir-la...

Va arribar amb la roba posada, calçada amb uns esclops de fusta on li sobrava mig peu i una bossa amb regals per a nosaltres: anells, polseres i henna. Va marxar amb diverses mudes de roba, sabates d'hivern, productes per a la higiene personal, bosses de caramels que tiren al seu poble quan arriben, una càmera de fotografia, uns walkmans, alguns anells i polseres d'aquí, alguna cosa de menjar i alguns diners, ben camuflats, perquè el Front Polisari no els hi trobés. Alguns veïns van contribuir a tot aquest paquet que no va ser tan gros com haguéssim volgut, ja que només poden marxar amb una bossa que no passi els 20 quilos i una motxilla amb un màxim de 8 quilos.

Quant al menjar...

Es va adaptar de seguida a tot. Se li explicava bé el que se li oferia i el que menjava i no va tenir cap problema en provar-ho tot.

La seva relació amb la Nasara com era?

Són dos caràcters molt diferents. L'Aklana és molt

oberta i la Nasara no tant. Es portaven bé, però val a dir que també hi havia moments de gelos entre elles, potser pel fet que abans de què arribés l'Aklana la Nasara havia estat a casa molt més sovint.

Es veien sovint amb altres nens i nenes saharauis acollits en pobles veïns?

Sí. Ens vèiem sovint amb altres famílies de Salt i també anàvem de tant en tant al Parc Central, on cada tarda hi havia trobades i on podies trobar monitors del seu país, a més de contactar amb ells a través de l'Associació, és clar. Com va ser el comiat?

Molt dur. Durant aquest temps s'han establert lligams molt forts entre ella i nosaltres. L'Aklana no volia marxar i a nosaltres ens hagués agradat que s'hagués pogut quedar. Al l'estació no volia pujar a l'autobús. Tots vam plorar. Però ens queda una esperança: estem mirant si es pot aconseguir que pugui venir o anar-la a buscar nosaltres i que es quedi a Bescanó per poder estudiar aquí, o al centre de la comarca que li pertoqui, uns quants anys.

L'estada de la Nasara Mohamed, tot i tenir les mateixes avantatges que la seva companya Aklana, va ser diferent. Nasara no es va adaptar a la nostra cultura i la relació que mantenia amb la seva família acollidora bàsicament era a través de la Mari. Poca cosa va voler saber amb en Marc, al qual li feia molta il·lusió de tenir-la a casa, i amb el seu pare Lluís, només per la seva condició de ser homes. Tot i els problemes d'adaptació no va parar de menjar. La nevera sempre era oberta i en els dos mesos que va estar a Bescanó es va engreixar 7 quilos. De l'estada de la Nasara ens en parla la Mari, a la qual li fem la mateixa pregunta que a la seva filla Maria Elena.

Què us va motivar a acollir una nena saharauí?

El meu fill Marc és un nen que es preocupa molt pels temes socials i pateix quan veu algú que té problemes i vol ajudar. A mi també em feia molta il·lusió col·laborar en un projecte d'acollida com aquest. Tanmateix van ser dos mesos bastant durs. Les coses no van ser fàcils. La Nasara és una nena que té molts problemes al seu país. Ha perdut a tots els seus germans. Viu sola amb la seva mare i l'educació que ha rebut i la implicació amb la seva cultura és molt rígida. De fet, ella, que l'any passat va estar amb aquest programa amb una família de Barcelona, no volia venir. Però no els deixen escollir, i han d'acceptar.

Amb aquestes connotacions, com va ser l'estada?

No va ser fàcil. Va costar que parlés i expliqués coses, però finalment va comentar moltes coses de la seva terra i de la seva família, encara que només amb mi. Amb en Marc, el qual li ho hauria donat tot, no en volia saber res pel fet de ser un home. Tot i que va intentar jugar-hi i buscar estratègies per fer-se un bon amic seu, no ho va aconseguir, cosa que sí ho va fer amb l'Aklana, que és d'una mentalitat molt diferent. Això va ser molt dur per al meu fill, però crec que malgrat les dificultats que hem tingut ens ha servit positivament a tots.

Comenta'ns alguns aspectes en els quals es noti aquest positivisme...

Ells tenen poc menjar i no es llença absolutament res. Encara que no es va adaptar del tot a la nostra cuina i que de carn només volia pollastre i xai per por que la poguéssim enganyar amb una altra varietat i acabés menjant porc, el que tenia al plat no ho deixava mai, encara que no li agradés. En Marc feia el mateix que ella. Durant la seva estada mai no va deixar res al plat i si ella hi posava pa, ell també. Els meus nêts feien el mateix quan estaven tots a taula. Com a cosa curiosa, quan em veia pelar patates, si la pela no era massa fina em deia: «Maria, tu no saber pelar patatas». I m'ensenyava com ho feia ella. També deia que no s'havien de llençar les peles a les escombraries, que les guardés per a la cabra. I després venia, com en d'altres aspectes, la part pedagògica. Li dèiem que aquí no en tenim de cabres i que es viu diferent. Al carrer, com es va adaptar?

Al cap d'uns dies molt bé. Es una nena carinyosa i va aprendre el nom de tots els veïns, amb els quals hi havia bona relació. Abans però, hi va haver un treball previ d'explicar el tipus de relació i els jocs del carrer, ja que la seva cultura és molt diferent. Com a l'Aklana la portava de cap el comandament a distància de la tele. I quan mirava dibuixos o alguna pel·lícula no entenia els anuncis de la mitja part; es pensava que algú canviava la programació. També li encantava mirar la rentadora quan funcionava. Això de que anés voltant la roba li cridava l'atenció. L'aigua també era una debilitat, i la piscina li agradava molt. I per la Festa Major s'ho va passar pipa amb els cavallets. Val a dir que tampoc no entenia el concepte econòmic. Li semblava que aquí pots tenir les coses sense cap esforç, per això també vam haver de fer un procés pedagògic per explicar-li que tant la llum com l'aigua i tot el que tenim val diners. Quan ho va entendre, fins i tot quan anava a comprar deia a les caixeres: «a Mari no le cobres mucho dinero».

L'Aklana amb el matrimoni format per la Maria Elena i en Rafael i la seva filla Ariadna.

La Mari amb el seu fill Marc i la Nasara al Parc Central de Girona.

D'esquerra a dreta, la Nasara, l'Aklana i l'Ariadna.

Com eren les trobades amb la resta de nens i nenes saharauis?

Molt bones. Als pares acollidors aquestes trobades ens anaven bé per parlar de les nostres experiències. I val a dir que per a molts no ha estat fàcil. Alguns han comentat que, malgrat els esforços, no han aconseguit que els nens que tenien haguessin obert la boca amb prou feines en aquests dos mesos. Amb la família de Barcelona que l'any passat va tenir la Nasara hi hem parlat i ens van dir que la seva experiència va ser molt semblant a la nostra. Amb els monitors, que són originaris del Sàhara, també hi hem parlat sovint i ens han comentat que hi ha nens per als quals és molt difícil aquesta adaptació, gairebé impossible. Hi ha hagut problemes de gelos amb en Marc?

No, però cal dir que els primers dies s'ho va passar molt malament. Ho havia previst diferent. Es pensava que realment faria una amiga. I el fet que la nena el rebutgés i que només estigués enganxada a mi, agafada de la mà o ben bé al meu costat, no li va ser fàcil.

La tornada al Sàhara de la Nasara va ser diferent de la de l'Aklana. Tenia moltes ganes de tornar, no va plorar ni mirar enrere quan va pujar a l'autobús. I ho va fer també amb la maleta plena de roba nova, sabates, alguna cosa de menjar, regals i diners. A més va marxar amb ulleres noves, ja que la família de Bescanó la va portar a l'oculista per canviar les que l'any passat li havien posat a Barcelona i, d'aquesta manera, aconseguir millorar la seva visió, la qual la Mari ens va comentar que estava molt deteriorada.

Tot i les dificultats i els mals moments que van experimentar ple-gats, la Mari diu que la troben a faltar i que no descarta una altra adopció d'aquest tipus. També ens diu que «aconsellaria a moltes famílies de Bescanó una experiència com aquesta». ■

Mei Ferrer i Costa

Carta a *La Pilastra* de l'associació Vilanna-Bescanó Natura

Benvolguts,

Ens adrecem a vosaltres per dos motius.

El primer és per agrair la publicació del nostre escrit que us vam adreçar el passat mes de març. Voldríem precisar, però, que la foto que il·lustra el nostre text correspon a la parada que vam muntar a la Fira de l'Embotit d'enguany i no pas a l'Acte Informatiu que vam organitzar el 5 de març, la qual cosa pot confondre el lector.

El segon motiu d'aquest escrit és el de queixar-nos enèrgicament per la manca d'objectivitat i l'ocultació d'informació que considerem que hi ha en el reportatge titulat: «Multitudinària inauguració del Casal d'Avis de Bescanó». Tant en el text com en les fotografies il·lustratives s'omet el fet que una trentena de persones de la nostra associació van ser presents en l'acte i es van manifestar cívicament contra la línia d'alta tensió Sentmenat-Bescanó i la central transformadora de Vilanna.

Tothom ens va veure, fins i tot l'alcalde ens va donar la benvinguda públicament en el seu parlament. També va dir que compartia les nostres preocupacions. A la senyora Ferrussola, li van ser lliurades una carta i una fotografia dels terrenys on es preveu ubicar aquest projecte. L'endemà els dos diaris de Girona van centrar la notícia en la nostra manifestació pacífica amb els següents titulars: «Els antilínia de Bescanó protesten davant Marta Ferrussola» (Diari de Girona) i «Els antilínia de Bescanó aprofiten una visita de Ferrussola per donar-se a conèixer a Pujol» (El Punt).

Si LA PILASTRA ha de ser la revista del poble, plural i objectiva, on es reflecteixi el seu tarannà, on s'expliquin les diverses activitats que s'hi fan, no podem deixar passar un fet tan lamentable com que en un relat periodístic s'ometi part del que va succeir.

Per tal d'esmenar aquesta omissió, i comptant amb la bona voluntat de tothom, us demanem que en la propera edició de la revista, en deixeu constància.

Atentament,

Manel Corella
President de Vilanna Bescanó Natura

Les eleccions municipals a Bescanó 1979-1999

D'esquerra a dreta, Jaume Vagué, Martí Comamala, Santi Vinas, Mateu Frigolé, Mei Ferrer, Xavier Soy, Francesc X. Hortal, Josep M. Bosch, Anna Soler, Jordi Viader i Ma Antònia Vilaplana, regidors elegits en els últims comicis locals celebrats a Bescanó.

Fa 22 anys de les Eleccions Generals del 15 de juny de 1977. La convocatòria i la realització d'aquestes marquen el canvi polític i l'inici de la Democràcia. Amb totes les reserves que vulgueu -un partit històric com ERC no havia estat legalitzat encara, una llei electoral que donava majoria d'escons a les forces del franquisme reformador governant (UCD) i en el futur a Castella, i hi havia una latent amenaça de l'Exèrcit tot sovint esgrimida per fer por si més no-, foren unes eleccions lliures. Del meu record, foren els dies de màxima llibertat. El 15 de juny és el dia de la Democràcia.

Després hi hagué l'Onze de Setembre de la gran manifestació de Barcelona.

La majoria d'esquerres a Catalunya i aqueixa manifestació portaren la solució de sortida del retorn del president Terradellas i el restabliment provisional de la Generalitat de Catalunya. Fou una gran festa popular el dia de l'arribada del president Terradellas.

Els partits que obtingueren suport popular i els diputats i senadors sorgits d'aquestes eleccions negociaren, pactaren i aprovaren la Constitució de 1978 i l'Estatut d'Autonomia de Catalunya. Una i altra llei foren aprovades per referèndum dels pobles de tota Espanya i de Catalunya. Els estatuts d'autonomia de les nacionalitats, pactats amb l'Estat i aprovats per referèndum, també són Constitució i norma fonamental de l'Estat espanyol. No es pot acceptar cap altra manera d'entendre-ho.

Les primeres Eleccions Municipals del 3 d'abril de 1979 i les primeres Eleccions al Parlament de Catalunya de 1980 acabaren de conformar i reforçar els partits polítics actuals. Uns provinents de l'oposició al franquisme (PSOE-PSC, PCE-PSUC/IV, IC, CiU, PNB, ERC, HB-ETA) i uns altres, UCD i AP (després PP) provinents del franquisme sociològic i del franquisme d'estat.

Les eleccions del passat 13 de juny de 1999 van registrar una participació del 72'99%.

Durant aquests anys, els partits que guanyaren la confiança del poble en aqueixos primers compassos l'han continuat usufructuant. Han estat majoria en els poders legislatius i han governat l'Estat, Catalunya i municipis i diputacions. Tots tenen el seu actiu i el seu passiu. Entenc que no es poden posar tots en un mateix sac i que cada partit i cada líder polític ha de ser jutjat per separat pels seus propis mèrits i demèrits, promeses, actes, poder, circumstàncies i responsabilitats, i l'alliberament, progrés, convivència i estat de dret que ens han aportat.

Els mèrits de l'adveniment de la Democràcia i l'Estatut són de la resistència nacional i de la lluita democràtica i social anterior al 15-6-1977, sense desmerèixer, està clar, el pes de la situació a què s'havia arribat: la Dictadura no podia anar més i totes les parts necessitaven la Democràcia.

Els mèrits dels diputats i governants del període actual són allò que han fet durant aquests 22 anys i això que tenim ara.

Imatge del Ple del 3 de juliol de 1999, en què es va constituir el nou Ajuntament sorgit de les eleccions municipals celebrades el 13 de juny d'enguany.

Les municipals de Bescanó

En aquesta col·laboració us presentarem en un recull els resultats de les Eleccions locals del municipi de Bescanó, les candidatures concurrents i els ajuntament elegits.

ELECCIONS DE	3 D'ABRIL DE 79	8 DE MAIG DE 83	10 DE JUNY DE 87	26 DE MAIG DE 91	28 DE MAIG DE 95	13 DE JUNY 99
Electors	1.902	1.967	2.100	2.233	2.359	2.614
Votants	1.393	1.450	1.560	1.659	1.809	1.908
% participació	73'24	73'72	74'28	74'29	76'60	72'99
Vots nuls	19	35	29	15	35	12
Vots en blanc	10	12	34	40	15	30
Vots vàlids	1.364	1.406	1.497	1.604	1.759	1.866

PARTITS I CANDIDATURES	VOTS	REGIDORS	VOTS	REGIDORS	VOTS	REGIDORS	VOTS	REGIDORS	VOTS	REGIDORS	VOTS	REGIDORS
Convergència i Unió	581	5	864	7	940	7	1.194	8	1.192	8	995	6
Unió Popular Bescanonina	783	6	539	4	-	-	-	-	-	-	-	-
Unió Popular Bescanonina (Plataforma Popular de les Comarques Gironines)	-	-	557	4	-	-	-	-	-	-	-	-
Partit dels Socialistes de Catalunya (PSC-PSOE)	-	-	-	-	-	-	410	3	274	1	-	-
Esquerra Republicana de Catalunya	-	-	-	-	-	-	-	-	293	2	-	-
Grup Independent Bescanoní - Esquerra Republicana de Catalunya	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	727	5
Partit dels Socialistes de Catalunya - Progrés Municipal de Catalunya	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	144	0

Constitució Ajuntament						
	19 abril 1979	24 maig 1983	30 juny 1987	15 juny 1991	17 juny 1995	3 juliol 1999

Ajuntament elegit el 3 d'abril de 1979**Regidors:**

De la UPB: Llorenç Carreras i Sureda, Mateu Frigolé i Teixidor, Miquel Comerma i Bonet, Manuel Soley i Cortada (2), Francesc Boada i Tarrenchs (3), Fermí Coll i Casals.

De CiU: Josep Masferrer i Puig, Llorenç Serra i Prats (4), Salvador Campasol i Frigola, Jaume Ruiz i Muñoz, Immaculada Clos i Maynou (1).

Constitució: 19 d'abril de 1979.

Alcalde electe: Llorenç Carreras i Sureda (6 vots).

Substitucions al llarg del mandat: (1) Andreu Bataller i Soms (27-6-1980), (2) Carme Aubert i Casadevall (29-1-1982), (3) Joan Ciurana i Comas (22-4-1982), (4) dimití el 22 d'abril de 1982.

Comissió Permanent: Llorenç Carreras i Sureda (alcalde), Mateu Frigolé i Miquel Comerma de la UPB, Josep Masferrer i Puig, Llorenç Serra i Prats (1).

Substitucions: (1) Andreu Bataller i Soms (4-6-82).

Ajuntament elegit el 8 de maig de 1983**Regidors:**

De CiU: Ferran Illa i Nieto, Andreu Bataller i Soms, Francesc Màrquez i Bosch, Ferran Massaneda i Malagelada, Angelina Casadevall i Badosa, Antoni Fabregas i Muncioy, Narcís Xifra i Soler.

De la Unió Popular Bescanonina: Llorenç Carreras i Sureda, Miquel Comerma i Bonet, Fermí Coll i Casals (1), Amadeu Pardo i Gómez.

Constitució de l'Ajuntament: 24 de maig de 1983.

Alcalde electe: Ferran Illa i Nieto (7 vots).

Substitucions: (1) Joan Carreras i Porcell (28-9-83).

Comissió Permanent fins al 3-7-85: Ferran Illa i Nieto (alcalde), Andreu Bataller i Soms, Francesc Màrquez i Bosch, Llorenç Carreras i Sureda, Antoni Fàbrega i Muncioy.

Per canvi de la llei, Comissió de Govern des del 3-7-85: Ferran Illa i Nieto, Andreu Bataller i Soms, Francesc Màrquez i Bosch (1), Antoni Fàbregas i Muncioy.

Substitucions: (1) Angelina Casadevall i Badosa (4-7-86).

Ajuntament elegit el 10 de juny de 1987**Regidors:**

De CiU: Xavier Soy i Soler, Andreu Bataller i Soms, Rosa M. Solé i Malagelada, Gil Prat i Planella, Josep Boada i Bruset, M. Àngels Vilaplana i Moreno, Josep Pérez i Feixas.

De la U. P. B. (Plataforma Progressista): Llorenç Carreras i Sureda, Miquel Comerma i Bonet, Pere Tarrés i Capdevila, Salvador Ros i Garcia.

Constitució de l'Ajuntament: 30 de juny de 1987.

Alcalde electe: Xavier Soy i Soler (7 vots).

Comissió de Govern: Xavier Soy i Soler (alcalde), Andreu Bataller i Soms, Rosa M. Solé i Malagelada, Gil Prat i Planella.

Ajuntament elegit el 26 de maig de 1991**Regidors:**

De CiU: aXavier Soy i Soler, Andreu Bataller i Soms, Rosa M. Solé i Malagelada, Gil Prat i Planella, M. Àngels Vilaplana i Moreno, Marta Sagué i Barceló, Joaquim Riera i Tarrés, Ferran Serrano i López.

Del PSC (PSC-PSOE): Josep M. Masmiquel i Cullell, Miquel Comerma i Bonet (1), Jaume Bonmatí i Garganta.

Constitució de l'Ajuntament: 15 de juny de 1991.

Alcalde electe: Xavier Soy i Soler (8 vots i 3 en blanc).

Substitucions: (1) Josep Mulleres i Cardona (4-11-94).

Comissió de Govern: Xavier Soy i Soler (alcalde), Andreu Bataller i Soms, Rosa M. Solé i Malagelada, Gil Prat i Planella.

Ajuntament elegit el 28 de maig de 1995**Regidors:**

De CiU: Xavier Soy i Soler, Andreu Bataller i Soms, Remei Ferrer i Costa, Joaquim Riera i Tarrés, Carles Horta i Matas, Joan Freixenet i Gironès, M. Àngels Vilaplana i Moreno, Jordi Calvet i Palomar.

D'ERC: Jaume Bagué i Masegur, Baldiri Torras i Farrés.

Del PSC: Josep Maria Masmiquel i Cullell.

Constitució de l'Ajuntament: 17 de juny de 1995.

Alcalde electe: Xavier Soy i Soler (8 vots).

Comissió de Govern: Xavier Soy i Soler (alcalde), Andreu Bataller i Soms, Remei Ferrer i Costa, Joaquim Riera i Tarrés.

Ajuntament elegit el 13 de juny de 1999**Regidors:**

De CiU: Xavier Soy i Soler, Remei Ferrer i Costa, Martí Comamala i Laguna, Santi Viñas i Romero, Francesc Xavier Hortal i Brugués, Josep M. Bosch i Boix.

D'ERC: Mateu Frigolé i Teixidor, Maria Antònia Vilaplana i Moreno, Jordi Viader i Torrent, Anna Soler i Bada, Jaume Bagué i Masegur.

Constitució de l'Ajuntament: 3 de juliol de 1999.

Alcalde electe: Xavier Soy i Soler (6 vots).

Comissió de Govern i tinent d'alcalde: Xavier Soy i Soler (alcalde), Remei Ferrer i Costa, Martí Comamala i Laguna, Santi Viñas i Romero.

D'aquests regidors, els senyors Jaume Ruiz i Muñoz, Joan Carreras i Porcell, Miquel Comerma i Bonet i Salvador Campasol i Frigola, que al cel siguin, ja ens han deixat.

En properes col·laboracions espero poder-vos oferir resums i comentaris de les eleccions municipals, catalanes, del conjunt d'Espanya i al Parlament de la Unió Europea, aquest nou nostre Estat Gran multinacional.

Jordi Carrera d'Estèrri

Una nova legislatura

Fa pocs dies vaig prendre possessió com a Alcalde de Becanó per quarta vegada consecutiva.

Des de l'equip de govern de l'Ajuntament estem planificant aquests propers quatre anys de legislatura i ho fem amb la il·lusió renovada per fer avançar el nostre poble en el progrés i per millorar la qualitat de vida de tots els homes i les dones de Bescanó, Estanyol, Montfullà i Vilanna-Trullàs.

Per a aquesta legislatura introduïrem en el funcionament de l'Ajuntament nous aspectes que ajudaran a millorar el seu funcionament administratiu com, per exemple, la progressiva informatització dels seus serveis o l'agilitació en els tràmits de llicències d'obres menors, activitats classificades, etc.

D'altra banda, pensem editar, amb una periodicitat concreta, uns fulls informatius sota el títol «*l'Ajuntament informa*», que permetran fer arribar a la gent els fets importants de la vida municipal.

Així mateix, i d'acord amb el nostre programa electoral, abans de finalitzar l'any constituïrem el Consell de Joventut i el Consell Assessor, els quals ens ajudaran a conèixer millor les inquietuds i necessitats de la gent del nostre poble.

Volem i necessitem els vostres consells. Estem oberts a donar les explicacions que creieu convenientes per tal de conèixer l'opinió de l'Ajuntament en determinats punts, així com intentar polir o desfer els malentesos que s'hagin pogut produir en temes concrets.

Som conscients que totes les decisions no poden satisfer a tothom, però sí que procurarem tenir sempre present el bé de la col·lectivitat.

No volem amagar que en aquestes passades eleccions municipals la diferència de vots no ha estat tan important com esperàvem, però tenim la confiança majoritària de la gent del municipi i la volem conservar. Amb el treball del dia a dia volem ampliar-la i reforçar-la.

Us agraïm la vostra col·laboració. ■

Xavier Soy i Soler

Un altre estil de fer a l'Ajuntament

El grup GIB-ERC es presenta per primera vegada a les planes de LA PILASTRA i ens oferim a ajudar, com a segona força política, a tots els bescanonins que desitgin per al nostre poble una nova etapa de progrés, diàleg i bona entesa amb tothom.

La feina a l'oposició sempre resulta feixuga i és poc reconeguda per l'equip de govern. Amb tot, cal dir que formem part d'un Ajuntament plural, amb gent de CiU, ERC i independents. Els regidors som homes i dones d'edats diverses, que treballem en sectors molt variats i que vivim diferents realitats socials. Això pot contribuir a formar un Ajuntament que realment tingui en compte els interessos de la major part de la població.

Hem estat treballant des de molt abans de les eleccions i no hem deixat de fer-ho durant tot l'estiu. El nostre treball és sempre una reflexió de grup. Tothom té dret a dir-hi la seva i entre tots es fa la feina

i es busca la millor solució. Aquesta manera de treballar ha quedat ben palesa en els plens als quals hem assistit. Qualsevol dels nostres regidors ha treballat i defensat temes i propostes del grup. I aquesta manera de treballar sembla que sorprèn l'equip de govern. Si voleu veure la dinàmica dels plens, només heu de fer que assistir-hi. El nostre treball també és fruit dels contactes que mantenim amb tots vosaltres. Estem oberts a tothom i necessitem continuar aquesta actitud de diàleg.

Tot i els contratemps, us podem assegurar que seran quatre anys que aprofitarem al màxim, fent sentir totes les vostres queixes i suggeriments. Nosaltres sí que volem sentir la vostra veu, i per això tots cinc estem oberts a les propostes que vulgueu fer-nos arribar. Ens fem nostre un eslògan de Convergència de fa anys que deia: Tots junts farem poble! ■

Grup Municipal GIB-ERC

Alba Bescanonina (II)

Des de 1972 fins a 1976

Vull agrair, per començar, la col·laboració que m'han donat en Lluís Solé i Perich i en Josep M. Trias i Prat. En Lluís Solé va fer, ja fa un temps, un treball sobre l'Alba que agafava aquest període, més o menys, molt ben documentat i acurat com és normal en ell. En Josep M. Trias, a més de ser membre de diferents juntes de l'Alba, conserva un arxiu fotogràfic molt important sobre diverses activitats de l'entitat, en especial excursionisme d'alta muntanya. Té un munt de coses per explicar i per exposar. Una vegada més LA PILASTRA ofereix les seves pàgines a aquells que vulguin parlar sobre Bescanó i particularment agraeixo totes les informacions i correccions que em facin arribar.

Gènesi de la «Asociación de Cabezas de Família de Bescanó»

El perquè del nom en castellà és obvi en un moment en què el català no era reconegut com a llengua oficial i el seu ús no era permès en la vida pública. El perquè del nom de caps de casa és perquè era més fàcil la legalització d'aquest tipus d'associacions i perquè els seus estatuts permetien una major mobilitat operativa i una manera molt adequada d'assolir els motius pels quals havia nascut la nova associació. De totes maneres, en la ment de la gent de Bescanó i en

la vida quotidiana, l'Associació de Caps de Casa continuava essent l'Alba.

A Bescanó funcionaven dos cinemes, el de la gent gran, patrocinat per la Grober, i el de la mainada, patrocinat per la parròquia. Els dos eren deficitaris i els dos tenien greus problemes de manteniment. Per una banda, la Grober pensava que no era temps que la fàbrica patrocinés un cinema i calia trobar una sortida al cinema deficitari i la parròquia no

tenia suficients diners per aguantar un dèficit segur cada setmana. Mn. Pere Prats, el rector, va convocar una reunió de gent interessada en el tema de la qual en va sortir la creació d'una junta de pares i mares de Bescanó, sis en total, que varen propiciar i posar els fonaments de la nova Associació que gestionés els estatuts i formulés els principis bàsics en què havia de basar la seva activitat. D'altra part, la Grober va trobar bé el sistema que es proposava i va delegar tots els seus drets sobre cinema i va deixar sense cap mena de despesa l'ús de locals i de màquines a la nova Associació.

Va ser voluntat de tots que l'Associació de Caps de Casa fos tan democràtica com fos possible. Per tal d'enfortir-la al màxim i mentre fou necessari, es va arribar a l'acord que els presidents de les altres entitats del poble tinguessin representació legal dins de la Junta i per això trobem a les primeres reunions la presència de membres elegits i de vocals que en dèiem de propi dret. És evident que segons com fos l'entitat que representaven era diferent la seva incidència dins de la Junta i eren diferents els interessos que havien de defensar. M'explico: el Sr. alcalde, que ho era de tots, tenia l'obligació de tenir present tots els interessos de tots els veïns i de totes les entitats de Bescanó, la qual cosa propiciava algunes divergències amb els altres membres de la Junta. Igual passava amb el Sr. rector, que en alguns punts divergia sobre el criteri de la Junta, la qual cosa és completament normal. A més, la personalitat, tant de Mn. Pere com del Sr. Jaume Casademont era molt forta, tant com l'ascendent i bon crèdit que ambdós tenien a Bescanó. A mesura que la nova Associació complia amb els seus objectius, aquests membres varen deixar de ser considerats imprescindibles i els càrrecs de la Junta es van anar ocupant per membres elegits i amb funcionament totalment democràtic. Si s'han citat dos noms i dos càrrecs és únicament per ser els més representatius. Sempre es va rebre per la seva part ajuda i suport i no solament moral sinó en diners i amb diners propis, no de l'entitat a la qual representaven, que tampoc no van faltar. Pel mes de juliol de 1972 l'antiga Alba, per acord de la seva Junta, es va integrar plenament a l'Associació de Caps de Casa amb tots els seus drets i obligacions que, evidentment, varen ser acceptats. Destaca l'utilitat del bar de l'Alba i el vestuari de la Cavalcada dels Reis, que avui en dia no està dintre de l'Alba.

Les primeres eleccions tingueren lloc a la primavera del 1972 i la fàbrica Grober va deixar que fos la nova Associació, signant els corresponents documents, qui tingués cura dels locals i es responsabilitzés de la Festa Major que en aquell temps organitzava el C. Esportiu Bescanó. La primera Junta fou presidida per en Lluís Comamala i composta per 18 membres, 8 elegits en assemblea general i 10 en representació de les entitats del poble: Ajuntament, parròquia, futbol, Alba pròpiament dita, i col·legi d'ensenyament. Destaco la col·laboració que va donar en tot moment qui fou elegit com a vicepresident, en Joan Serrat, que va ocupar-se, en general, de moltes de les tasques que es referien directament a la joventut i, més tard, en nom de l'Alba va dirigir la primera junta de la secció de Pares d'Alumnes i va propiciar el reconeixement oficial i autònom d'aquesta última.

El comportament de la Junta de l'Associació va ser completament democràtic en un temps i amb unes normes que donaven molta llibertat. Recordo, encara que no hagi quedat escrit, que el primer estiu de vida independent, havent de decidir sobre el lloguer de la pista per a la Festa Major i amb caràcter d'urgència, vaig optar per renunciar a les dues llotges que de temps immemorial es reservaven per a la Grober i per a la Junta de l'Alba. Un membre de la Junta va proposar en nom propi una moció de censura contra el President que no va prosperar. També moltes de les opinions discrepantes que es reflecteixen en algunes actes són producte de la llibertat d'expressió que hi havia entre nosaltres. L'Associació va mantenir les activitats que portava l'Alba i en la mesura que era possible les millorava. Una de les activitats importants va ser el muntanyisme, secció que portava en Josep M. Trias ajudat i acompanyat de gent jove i no tan jove. Varen portar el nom de l'Alba a tots els cims més importants del Pirineu català i aragonès. Entre les rutes importants es poden recordar les següents: la pujada al pic de l'Aneto, la visita al Parc Nacional d'Ordesa des del Parador Nacional al refugi de Goriz i fins als 3.552 metres del Mont Perdut. Una altra de les seves rutes preferides era la de Núria. Caminant des de Vilallonga de Ter o des d'Ull de Ter, altres vegades, visitant segons els dies el pic de Font Llitera, el pic de Bastiments, el pic de Finestrelles i el pic de Torreneules, deixant records de l'Alba en quasi tots ells. En la fotografia del grup al costat de la creu que porta, si no és perduda, el nom d'Alba

Refugio "Julian Delgado Ubeda"
GORIZ 2.200 mts

Nº 0188

Fecha: 3. 8. 72 Nº 5 Club: Alba

Jefe de Expedición: [Signature] F.E.M. n.º

PERNOCTACIONES			
Entidad	Personas	Tarifa	Total
Federación Francesa de Montañismo			
Club Alpino Francés			
Esportiu			
No Federados	700	500	
TOTAL			500

NOTA DE GASTOS			
Fecha	Suma	CONCEPTO	TOTAL
	5	Esquís	465
	1	L. Alba	60
	1	L. Alba	35
TOTAL			560

Nº 0188

TOTAL 500

161 700

Bescanonina. Ens queda també un document gràfic de les despeses que va costar pernòctar a Goriz: 1.170 pessetes per 5 persones.

El grup de muntanya va organitzar la rebuda del Foc de Sant Joan, flama encesa al Pirineu que va ser portada per en J. Trias a Bescanó. Té uns programes d'aquesta festa molt important. Per potenciar l'excursionisme es van comprar tres tendes que van pagar tres industrials de Bescanó. També per aquell temps es va organitzar un curs intensiu de primers auxiliis que va anar a càrrec de la Creu Roja i va tenir molta acceptació.

Seria molt llarg d'explicar totes les activitats que s'han portat a cap durant aquest temps. Es va continuar amb el cinema amb molt de sacrifici per part de la gent de la Junta, que tenia dos o tres membres cada diumenge al servei del cine, pagant-se els desplaçaments de la seva pròpia butxaca. Varen fer una feina pel poble molt bona, només cal pensar que a molts pobles més grans que Bescanó els cinemes varen haver de tancar portes.

El cine per a la mainada era i és un problema: no hi ha pel·lícules aptes per a cada diumenge, any rere any. Era impossible contentar a la gent gran i fer cine apte per a tots els públics. Es van tenir problemes amb la censura, molt activa en aquest temps, i amb els pares que deixaven la gent menuda com si fos una guarderia. Però aquesta secció, sense perdre diners, va aconseguir tirar endavant la seva tasca, per a la qual evidentment havia nascut.

Varen tenir tres o quatre equips de futbol fins que, amb el temps, es van integrar al C.E. Bescanó. Vaig tenir la col·laboració, molt important, dels senyors Ricard Rigau i Jaume Ruiz, en pau descansin.

Es varen organitzar colònies d'estiu a Cogolls en locals cedits amb molta gentilesa per l'Ajuntament de les Planes. L'equipament complet per dormir ens va ser facilitat pel Sr. Remigi Salló. És molt plaent per a un president trobar la col·laboració com a monitors de dues persones excel·lents, com són la Maria Carme Salló i en Pere Bohigas. Va ser una llàstima que el poble de Bescanó no es vulgués gastar algun diner per millorar la instal·lació perquè estic segur que avui seria un actiu important per al nostre municipi. Cal remarcar que les poques obres que vàrem poder fer ens les va fer el Sr. Frigoler «gratis et amore».

No constant que acompanya les associacions en pobles no massa grans és la part econòmica. Així ens trobem amb l'oposició que es va fer l'any 74 per un augment de 10 pessetes mensuals que, finalment, es va aprovar.

El 1974 es proposa la creació, dintre dels caps de casa, de l'Associació de Pares d'Alumnes, que ha de tenir vida independent i economia pròpia, però estarà tutelada per la dels Caps de Casa fins que tinguin aprovats els seus propis estatuts. Això ha estat una constant dintre de l'Alba: tutelar un seguit d'activitats fins a la creació d'una entitat pròpia. No crec que sigui producte de mals entesos, almenys en aquesta època la intenció era donar vida pròpia a entitats les activitats de les quals fossin pròpies d'un altre àmbit d'actuació i de l'Alba fer aquelles altres de difícil contingut.

És a finals del 1974 quan es renova a fons la Junta, ja que deixen de ser-ne vocals els qui ho eren per raó del seu càrrec en el poble. L'única raó és perquè es va considerar que l'Associació ja tenia força per ella mateixa i que era bo que tots els membres de la Junta fossin elegits pels socis. Les actes tenen una equivocació quan diuen que queda el Sr. Enric Serrat, ja que en realitat era el seu fill Joan, en aquell temps vicepresident.

Durant l'any 1975 l'Alba col·labora en moltes activitats pròpies i d'altres estaments com en el camp esportiu amb l'equip d'alevins, que obté resultats molt bons, i amb d'altres esports, alguns dels quals no han seguit a Bescanó. Es fa el dia del llibre en català amb l'ajuda dels escolars als qui la Junta destina el 10% del que es va recollir. Es crea un fons per ajudar a la creació de la Biblioteca Escolar, al qual es destinen 3.000 pessetes, es col·labora amb la Festa de la Vellesa i es proposa a l'Ajuntament la creació d'unes classes de cultura.

L'any 1976 destaca la possibilitat que l'Alba organitzi la Festa dels Vells, cosa que no va prosperar. La gent demana a la Junta que es preocupi davant l'Ajuntament per l'asfaltatge de carrers, de les petites bretolades del jovent, l'ensenyament de la llengua catalana, etc. Això demostra el grau de confiança i bona consideració que l'Associació havia obtingut de la gent de Bescanó.

El setembre del 76 té lloc una assemblea en què es dona compte de l'estat de l'Associació, dels seus comptes i de diferents incidències, una de les quals seria el deplorable estat que ofereix l'edifici destinat a les escoles del poble, que mostra ser ruïnós. Es procedeix a l'elecció de la nova Junta directiva per part de 12 socis que, en una votació consensuada, decideixen la seva composició que, per expressa renúncia d'en Lluís Comamala, serà presidida per en Pere Tarrés, encara que en l'acta es va fer constar que havia estat en l'assemblea. Hi entra nova gent, amb una nova manera de pensar. De la primera junta hi queden en Lluís Comamala, en Narcís Carreras, en Salvador Campasol i en Francesc Rigau. Ja no queden membres de propi dret, tret de Mn. Pere, perquè pels estatuts i per imperatiu legal, hi havia d'haver la presència d'un Conciliari, que recau en el rector.

Per motius d'espai tanquem aquesta etapa, malgrat no hàgim arribat a la plena democràcia. Es considera que també és un moment apte per tancar aquest període. ■

Lluís Comamala i Giralt

L'últim dia de classe

Quan arriba la segona quinzena de juny i comencem a fer classe només els matins, tots tenim moltes ganes de plegar i de voltar pels carrers, encara que els pares a vegades no ens deixen, perquè fa massa calor i s'ha d'anar a la piscina. I de mica en mica s'acosta el gran dia, el dia d'agafar totes les coses que has anat apilonant al prestatge i que, quan te les has d'endur cap a casa, no saps com ha estat que hi tens tantes coses i no et caben a la maleta. Més d'un i una hem de començar dos dies abans a fer viatges cap a casa. Però arriba el gran dia i, com ja comença a ser tradició, els de 6è són els encarregats d'organitzar la festa del darrer dia. Quan vam arribar a l'escola, estàvem tots molt il·lusionats i amb ganes de plegar. La darrera tasca del curs va ser netejar les taules i endreçar la classe, perquè quedés ben polida abans de les vacances i quan van ser les 10, ja estàvem tots preparats tot esperant que ens havien preparat els de 6è.

Aquest any ens han preparat una mena de gimcana esportiva on cadascú havia de participar en diferents proves. Això sí, cadascú podia triar les que volia. Hi havia campionats de bàsquet entre classes, de futbol per equips, de pistes i proves, també hi havia circuits amb el material de gimnàstica. Va ser un dia molt divertit i això que un dia et manin els de 6è enlloc dels mestres també té la seva gràcia i ja esperem que ens toqui a nosaltres manar.

Un cop van acabar els joves ens van donar un Calippo a tots; a mi ja m'agrada però hi havia algun nen que deia que a ell no li agradava. El Sr. Ramon ens deia que era molt difícil encertar el gust de tothom i que havíem de tenir paciència, ja que no es podien comprar els gelats d'un en un o preguntar a cadascú quin gelat volia.

Aquest dia vam tenir una mica més de sort que el dia de les catifes, ja que no feia tanta calor. Els qui no estaven gaire contents eren els de pàrvuls, ja que les senyorettes els havien preparat una colla de jocs amb aigua, però com que no feia gaire bon temps no els van poder fer i es van haver de conformar amb una pel·lícula de dibuixos animats.

A l'hora de dinar vam tenir un bon dinar, no hi havia verdura ni peix sinó macarrons i pollastre i de postres maduixes amb nata. Això sí que és un dinar de fi de curs. Ja sabem que els metges diuen que s'ha de menjar verdura, però són tan bons els macarrons amb formatge... Si algú inventés verdura amb gust de macarrons i color de macarrons segur que es faria ric. ■

Les catifes de la diada de Corpus

En començar el mes de juny, amb la calor que feia, vam recordar que s'acostava el dia de fer les catifes i, aquest any, ja no eren només els nens i nenes de l'escola els qui estàvem il·lusionats per fer una cosa nova, també hi estaven els avis i molt altra gent del poble. L'any passat quan vam començar els nens i nenes de l'escola a fer les catifes, molta gent ens deia que recordaven quan en feien ells i que feia molts anys que no se n'havien fet a Bescanó. Els mestres ens havien dit que aquest any procurarien que hi participés tothom del poble que vulgués i, a través de la Regidoria de Cultura de l'Ajuntament, s'ha convidat a totes les entitats del poble, que volguessin, a participar-hi. I així va ser, uns quants dies abans ja hi havia gent que anava a buscar flors al bosc, que recollia gespa i que començava a pensar què hi farien. Això va fer que pels volts de Bescanó no hi quedés gaire ginesta i que més d'una veïna del poble patís per les seves flors. No fos que passessin una colla de nens i nenes i fessin la collita al seu jardí. Però no calia que patís tant, els mestres ens havien dit molt clar que no es podien agafar flors de la veïna sense el seu permís.

I va arribar el dia, la plaça feia molt de goig plena de nens i nenes i avis i àvies i gent fent catifes. També n'hi havia alguna que ja estava feta, ja que si la gent treballava ho havia de fer el dia abans al vespre. N'hi havia dels avis, de la gent que no vol la línia d'alta tensió a Vilanna, de la gent del Museu, d'alguna botiga de la plaça i, és clar, de tots els nens i nenes de l'escola. Els de Pàrvuls en van fer de la primavera i d'un poema d'en Miquel Martí i Pol, els de Cicle Inicial van fer un espantaocells, els de Cicle Mitjà una papallona i els de Cicle Superior en van fer tres: un rellotge, un colom i una amb figures geomètriques que els va quedar molt bé. Totes feien molt de goig i tothom ens deia que eren molt boniques. El Sr. alcalde ens va venir a veure i ens va dir que li agradaven molt.

Va ser un matí divertit i entretingut i ens ho vam passar molt bé, encara que feia molta calor i sort, encara, de la font i de les regadores que utilitzàvem per mullar les flors i de vegades, també «alguna flor amb cames i nas i ulls i amb molta calor», ja que feia molt vent i si no les mullàvem, el vent se les enduia, sobretot les roselles que, com que pesen poc, no s'aguantaven gaire a terra.

Ens agradaria que el proper any hi haguessin més catifes i també ens agradaria que sortissin els gegants i els capgrossos, com a Girona, i les trepitgessin. ■

Final de curs a la Llar d'infants

Hem arribat a final de curs i us diem adéu fins sempre, ja que marxem cap a l'escola dels nens grans!

Durant l'any hem celebrat festes i festetes, però la mes gran de totes va ser l'excursió amb autocar fins a Olot per visitar la fàbrica de iogurts de la Fageda, el dia 8 de juliol de 1999. Ens ho vam passar superbé!

També vam fer una festa-berenar per a tots els pares, avis i cangurs que durant l'any ens han portat a la guarderia. Ens vam arribar a cruspir una síndria de 13 quilos! ■

**Properament,
la Pilastra publicarà les bases
per al Concurs que ha de permetre
escollir el nom i el logotip
de la Llar d'infants municipal**

Els nens i nenes de 5è vam treballar el mes de juny una colla de poemes de Miquel Desclot, de Joan Maragall, de J.V.Foix i ens va agradar molt. I com que ens va agradar vam voler fer com els poetes i ens vam dedicar a escriure poemes tot imitant la manera de fer dels grans i ens van sortir unes quantes coses força boniques. Ens ha semblat que les podíem publicar a La Pilastra i així tots vosaltres en podríeu gaudir. Ara, quan surti La Pilastra, ja tots fem 6è i per això diu que són poemes fets pels nens i nenes de 6è.

Els de 6è hem fet poemes

Els lloros d'en Peret

Els lloros d'en Peret
ja volen per la plana,
des del matí fins a la tarda
amb el xiu-xiu-xiu!!!

De matí de matinet
ja volen per la comarca,
despertant tots els animals
amb el xiu-xiu-xiu!!!

Els músics de Poblet
ja toquen melodies
i els lloros van passant
amb el xiu-xiu-xiu!!!

Els lloros d'en Peret
adoren la mainada
i les àvies de sa casa
amb el xiu-xiu-xiu!!!

Els lloros d'en Peret
ja xiulen cap a Berga
i en Peret els va al darrere
amb el xiu-xiu-xiu!!!

Joan Batchelli

Els gats de la Maria

Els gats de la Maria
ja gemeguen per la masia,
des del dia fins a la nit
amb el miau-miau infinit.

De matí de matinet,
ja ha nascut el gatet.
És bufó i tot petitet
amb el miau-miau de joguet.

Els gatets per la masia
ja maregen la Maria,
mentrestant el petitet,
encara juga amb el juguet.

El gat petit ja té ganota
i encara juga amb la granota
la Maria li prepara una papilla
perquè faci una altra milla.

Marc Crosas

Si jo fos mariner

Si jo fos mariner,
me n'aniria mar endins.
Si jo me n'anés mar endins
veuria molts dofins.

Quan el vent bufa molt fort,
la barqueta tremola sobre les ones,
quan la barqueta tremola,
la gavina vola.

Si jo fos mariner,
pescaria sardines,
i les faria a la barca
amb salses fines.

Si jo fos mariner,
me n'aniria a la mar,
a pescar i a pescar...
un gran calamar!!!

Gerd Serrasolses

La Núria altra vegada

La Núria altra vegada!
La Núria amb tanta olor!
És la meva estimada
que ve al temps de la tardor.

Per donar-li un petó,
he baixat al menjador,
de la primera abraçada
m'ha deixat tota perfumada.

Feia una nevada que enamorava,
feia un vent molt violent.
La Núria es girava
plorant pel mal temps.

Jo l'agafo per la cintura
plorant de tanta hermosura,
fins que jo he dit prou.

Sandra Guardiola

Els colors de la Dolors

Els colors de la Dolors
ja pinten i pinten,
des del principi fins al final,
amb el clic-clic-clac.

De matí de matinet,
jo dibuixo la maduixa
despertant els pares
amb el clic-clic-clac.

La Dolors ja vol plegar,
ja endreça els colors
per anar a ballar
amb el clic-clic-clac.

Els homes i les dones
deixen les pintures,
i segueixen la canalla
amb el clic-clic-clac.

Marta García

El Panda

Tinc un meravellós Panda
que porta una bufanda
el meu Panda és divertit
i una mica eixerit.

El meu Panda té taques,
algunes negres i altres blanques,
jo i el meu Panda
vivim a la Xina.

A la Xina es menja pinya,
al Japó es menja torró.
El meu Panda menja una pansa
i jo,... menjo un torró.

Roser González

Els pingüins

Els pingüins del nord
 passegen pel port,
 agafen aire
 i es tiren a l'aigua.

De matí de matinet
 ja mengen un peixet,
 petit i boniquet
 amb les aletes com un ocellet.

Els petits pingüins
 es fiquen mar endins,
 S'enfonsen sota l'aigua
 i troben un paraigua.

Els dofins i els pingüins
 cansats de jugar,
 ja tornen cap a casa,
 tenen ganes de berenar!
Estefania Ruano

Si jo fos mariner

Si jo fos mariner,
 me n'aniria mar endins.

Si jo me n'anés mar endins
 veuria molts dofins.

Si jo veiés molts dofins,
 hi hauria molts mariners.

Si hi hagués molts mariners,
 hi hauria els seus veïns.

Si hi haguessin els seus veïns,
 hi hauria molts ratolins.

Si hi haguessin molts ratolins,
 se'ls menjarien els gats marins.

Si hi haguessin gats marins
 jugarien amb els dofins.
Joel Ribas

L'Àrtic

Si jo anés a l'Àrtic
 després d'anar a l'Antàrtic,

Trobaria molts ossos
 blancs o blanquinosos.

No sabria pas què fer
 amb tanta neu de paper.

Podria fer ninots
 escarransits i petits

O fer 50 iglús
 per a les foques i els amics.

També podria esquiar,
 sense esquís, és clar.

Però també podria fer els deures,
 els de les vacances. Quin remei!
Eudald Rosell

El mercat

Les dones del mercat
 ja compren pel criat
 i, si arriben tard,
 trobaran tancat.

I el criat les escridassarà
 perquè no té res per menjar.

I si no pot comprar ni menjar,
 al mercat no tornarà.

I si al mercat no pot anar,
 a casa seva tornarà.

I patates menjarà
 i fins demà.
Anna Vivancos

Esports

M'agrada esquiar
 i també patinar,
 no m'agrada el beisbol
 i m'encanta el futbol.

Esquiar és divertit
 i no és gens avorrit,
 és l'esport preferit
 del meu cosí més petit.

Es necessiten colzeres
 i també genolleres
 i si et saps aguantar
 ja pots anar a patinar.

M'avorreix el beisbol
 és el contrari del futbol.
 A en Doraemon li agrada molt
 i l'Esteve hi juga a l'escola bressol.

En Hesp és porter
 i en Figo és davanter,
 el Barça és el millor,
 és un super campió!
Anna Núñez

Si jo fos mariner

Si jo fos mariner
 me n'aniria mar endins.
 Si jo me n'anés mar endins,
 veuria molts dofins.

I si la barca tremola
 enganxaria les fustes amb cola,
 però com que tinc tanta set,
 em beuria una Coca-Cola.

La Maria ve amb mi
 i em portarà un got de vi
 i si no me'l vol portar,
 em tiraré pel trampolí
 per anar-lo a buscar
 als fons de l'oceà.
Manel

Petits literats premiats en el Segon Concurs Literari Bescanó

A continuació transcrivim els tres treballs premiats en cadascuna de les tres subcategories -fins a 2n, fins a 4t i fins a 6è de Primària- en què es divideix la categoria infantil del Segon Concurs Literari Bescanó, reservada als alumnes del CEIP Dr. Sobrequés. Totes les obres estan signades amb pseudònim i n'hi ha dues que s'acompanyen amb les il·lustracions que van fer-hi els seus autors.

En Willi, el nen

Aquesta història va passar al 1926 en una ciutat perduda d'Amèrica... diuen que hi havia una vegada un nen que es deia Willi i li agradaven molt els llops, les àligues i els ósos.

Cada dia anava al bosc a veure els animals. Una nit en Willi va anar al bosc i... a que no sabeu què va veure? Un llop!!!

En Willi es va espantar molt i va començar a córrer, el llop el va seguir, i quan el va atrapar el va llepar.

En Willi es pensava que el volia matar i no és pas veritat. Feia tres setmanes que es veien i finalment el llop va portar el nen al seu cau.

Gairebé tots els llops estaven ferits. En Willi va marxar a casa seva a buscar medicaments i els va portar al cau per poder curar als llops.

Prou que ho va provar! Uns quants es van morir!

El líder dels llops va agrair que hagués curat a tots els membres de la manada i en Willi se'n va anar a dormir més content que unes pasqües.

L'endemà tocava escola, i a en Willi no li agradava gaire anar a l'escola, només li agradaven les naturals, les matemàtiques i les ciències socials. A les 5, quan va acabar el col·legi, va anar a casa seva a buscar carn per als llops. Quan en Willi va arribar al cau dels llops li ho van agrair molt i li van anar a ensenyar la seva amiga àliga i el seu amic ós.

En Willi va quedar amb la boca oberta de veure tants animals salvatges junts! Es va fer amic de l'àliga i de l'ós... però s'acostava un perill. Venien caçadors furtius!

Els llops, l'àliga i l'ós es van amagar, en Willi va sortir de l'amagatall i va anar a avisar a uns forestals que passaven per allà i els va dir que hi havia uns caçadors. Els forestals van detenir aquells caçadors i l'àliga va dir a en Willi que havia fet una bona feina. Com que era dissabte al matí en Willi va anar al poble decidit a fer un lloc segur a la muntanya per als animals. En Willi va cridar als amics de l'escola, en Joan, en Toni i en David. Van fer una cova molt gran amb trampes pensades per caçar caçadors!

Hi havia una mala notícia, els caçadors s'havien escapat de la presó i havien anat a la seva cabana, on hi tenien moltes escopetes, bales, també pistoles i trampes. Els animals van començar a córrer per un pont de fusta. Els caçadors els perseguien. El pont no era gaire resistent. Els animals van aconseguir creuar-lo... però el pont es va trencar quan passaven els caçadors, que es deien Soca i Ase, i van caure al riu! Van anar a parar a un salt d'aigua i van quedar ben masegats i supermolls. A més no sabien nedar.

Els animals se'n van adonar i van decidir, entre tots, salvar-los. Quan els van treure de l'aigua, en Soca i l'Ase estaven tan avergonyits que no podien ni parlar. I així fou com els dos caçadors arrepentits no van tornar mai més a voler matar animals!

I vet aquí un gat, i vet aquí un gos, aquest conte ja s'ha fos!!!

Wolf

Categoria Infantil - Subcategoria fins a 2n

El bosc dels animals

Estimats amics, la nostra història és sobre uns animals que vivien al bosc.

La nostra història comença un matí de sol quan els ocells cantaven.

- Hola Perique -va dir en Piu-Piu.

- Ah, ets tu?, sabies que el vell llop ha tornat?

La sàbia granota va convocar una reunió i va dir:

- El vell llop ha tornat, a la nit sortirà i es menjarà els nostres fills.

Va arribar el capvespre i el llop va començar a buscar coves i caus i va dir:

- Sortiu porucs!

I va entrar en una cova de mofetes i va dir:

- Ja us tinc mofetes!

Però les mofetes van dependre un pet.

Va arribar el matí i l'esquirol va dir a la mofeta:

- Hola mofeta, com estàs?

- Molt bé i tu? Igual! adéu! tinc molta pressa!

- On vas?

- Vaig a veure la granota.

- Adéu Pinyet. Sàvia granota t'he d'explicar un pla per desfer-nos del llop.

Tots els animals van preparar la trampa.

Per fi va arribar el vespre i el llop va caure a la trampa.

L'esclop

Categoria Infantil - Subcategoria fins a 2n

El granger de la muntanya

Hi havia una vegada un granger que es deia Pere i tenia un cavall. En Pere li va posar de nom Tro, a la truja Lluïsa, al poc Lluís i els gossos eren en Blai, en Roquet i en Llamp.

En Pere va anar a comprar 15 pollets, 1 gall i una dotzena de gallines. Després de dinar va passar la tarda a l'hort. I finalment després de treballar tant va anar a dormir!

L'endemà al matí, ben descansat, va decidir el nom del gall: Ploma Negra!

Ben content per l'elecció que havia fet, va anar a donar de menjar als animals de la granja: una mica de pinso per al porc Lluís i la truja Lluïsa, espaguetis per als gossos... que els hi agradaven molt! i per a les gallines i en Ploma Negra una mica de farinada de blat de moro, d'aquella tan rebona!

A la tarda, tots van decidir anar a banyar-se: en Pere a la piscina, els gossos a la bassa i (la) grangera, la dona d'en Pere, banyava els porcs a un estany que hi havia molt a prop.

Durant la nit, a la granja, quan tot era fosc i tothom dormia profundament, amb molt silenci va entrar un lladre per la finestra que va robar una copa de plata, una escopeta de cacera i 5.000 pessetes.

L'endemà en Pere va marxar de cacera amb tots els animals de la granja, amb l'escopeta petita que no li havien robat! En el bosc es va trobar un caçador que havia mort 3 conills. El porc Lluís i la truja Lluïsa, en Blai, en Roquet, en Llamp, en Tro i les gallines i en Ploma Negra es van llençar a sobre del caçador.

En Pere, sorprès per la conducta dels seus animals, va preguntar perquè ho havien fet...li van contestar que aquell caçador era el lladre i que ho sabien perquè portava 5.000 pessetes a la butxaca, la copa al sarró i l'escopeta a la mà.

Quan en Pere ho va veure se'n va adonar que els seus amics animals eren d'allò més intel·ligents, i així va ser com va acabar aquesta història!

The home

Categoria Infantil - Subcategoria fins a 2n

El lladre i l'aristòcrata

Hi havia una vegada un lladre molt buscat que es feia passar per un gran aristòcrata francès i al veritable aristòcrata el tenia tancat a les golfes tot el dia.

Per esmorzar li donava una patata podrida, per dinar unes costelles de rata i per sopar un gra de pa. Però una vegada una criada va anar a les golfes a ficar les rateres i va veure a l'aristòcrata. La criada va parlar amb el xofer perquè resulta que el lladre cada dia anava a fer un vol

amb limusina per no cridar l'atenció. El que va dir la criada al xofer és que anés cap a la presó i el xofer només va haver d'obrir la porta i entregar el lladre a la policia. Després, a l'aristòcrata el van alliberar i va poder viure en pau.

I conte contat ja s'ha acabat.

Boli Repel·lent

Categoria Infantil - Subcategoria fins a 4t

Què hi ha dins la capsa?

Fa un temps es va presentar un nen nou a la classe, es diu Tom, portava unes joguines impressionants, que ningú no tenia.

A tothom li feia vegonya preguntar-li si podria jugar amb ell, però ningú no s'atrevia a demanar-li-ho.

Al cap d'uns mesos els nens i nenes de la meua classe eren més amics amb en Tom i jo també.

Un dia en Tom em va preguntar si podria anar a jugar a casa seva; jo vaig dir que sí.

Un cop a casa seva vaig veure que hi havia una capsa estranya.

No sabia que era, i li vaig preguntar:

-Puc obrir la capsa?

I ell em va dir: -no si us plau, -jo em vaig quedar sorpresa.

Em vaig preguntar què hi devia haver allà dins, però no se m'acudia res.

Aquell dia vaig marxar sense esbrinar què hi havia a la capsa.

Un altre dia vaig anar a casa d'en Tom i li vaig demanar què hi havia dins aquells capsa misteriosa que ell no havia volgut obrir.

Contestà:

-Hi ha una sargantana acabada de néixer.

Oh! la vull veure, me l'ensenyés?

-Ell obrí la capsa.

Jo tota intrigada em vaig acostar a mirar-la

Que maca! -vaig dir.

Després va desaparèixer, la sargantana, i només va quedar una fulla d'or que brillava com el sol.

Núvol de cotó

Categoria Infantil - Subcategoria fins a 4t

La història d'un drac

Hi havia una vegada, fa molt temps, un drac que vivia en una cova. La cova era dins el territori del castell d'un gegant.

Un dia va sortir a passejar pel bosc, ell comptava que no el trobaria, però sí que el gegant el va trobar i li va dir: - si vols passar pel meu territori m'hauràs de portar una fulla d'or.

El drac va anar a buscar la fulla d'or i se li va aparèixer un follet que li va dir:

- jo et donaré la fulla d'or si tu em portes aquesta flor.

- d'acord -digué el drac-. Aniré a buscar-la. Quan la va trobar, se li va aparèixer el follet i el drac li digué:

- Aquí tens la teva flor, ara dóna'm la fulla d'or.

El follet li va donar, i el drac va marxar cap a veure al gegant.

Quan va arribar fins al gegant, aquest li digué si havia trobat la fulla d'or i el drac li contesta:

- sí, ja l'he trobada.

- ara ja pots passar -li digué el gegant.

Quan va passar, va veure un món diferent i es va quedar allà. Fa molt temps que no en sabem res d'ell.

Llepafils

Categoria Infantil - Subcategoria fins a 4t

El foc del molí

Vet aquí que hi havia una vegada un fogoner que vivia en un molí de fusta. El fogoner era un home baixet i prim; tenia uns bigotis rinxolats, el cabell arrissat i sobretot li agradava molt el foc. Dins el molí hi tenia un fogó i una llar de foc per donar escalfor a la casa.

Un dia, més ben dit una nit, la nit de Sant Joan, unes persones tiraven focs artificials al costat de casa seva. Van agafar un coet ben gros i el van encendre. El coet va caure sobre el molí i... quina fogarada que es va produir! El fogoner va haver de saltar per la finestra més alta del molí. Sort que va caure en un munt de palla que si no, no sé pas que hagués passat! I encara va tenir més sort de sortir ràpid de la palla perquè un moment després que sortís en comptes de palla hi havia una gran foguera.

Uns minuts més tard van arribar els bombers per apagar el foc; van passar hores i més hores, i encara més hores, tantes que se'ls va fer de dia i el foc no s'apavaga!

El fogoner, per molt que li agradés el foc, ja n'estava fart i començava a treure foc pels queixals. Als bombers se'ls tancaven els ulls de la son que tenien.

I va passar un altre dia i el foc no s'apagava.

El pobre fogoner va anar a la biblioteca del poble on tenien un llibre d'encanteris que es titulava «Foguerola» i tractava sobre tot tipus d'encanteris relacionats amb el foc. A l'apartat «Apagar focs», va llegir que, en tots els encanteris, necessitava coses que no podia aconseguir, com per exemple: mullar-se les mans amb magma d'un volcà hawaia. Després de molt llegir, va trobar un encan-

teri que podia fer: era agafar sorra de la Terra de Foc i tirar-la a l'incendi.

I així l'endemà, de bon matí, ja era a l'avió que el portaria tan lluny. Quan hi va arribar, el primer que va fer va ser agafar un grapat de terra i amb el temps just se'n tornà cap el seu molí.

En arribar-hi va tenir problemes, puix l'alcalde no deixava acostar-se a ningú a l'incendi perquè era perillós.

El fogoner va encendre un foc amb l'alcalde. Els bombers es van ficar entre els dos focs. Amb tot van

arribar a les mans i entre cops de puny i cops de peu, el fogoner va poder escapar i sense que ningú no el veiés es va acostar al foc, va tirar-hi la sorra, i a l'instant es van apagar els dos focs: el del molí i el de l'alcalde, els bombers i el fogoner.

I vet aquí un fogó
i vet aquí una llar
que aquest conte s'ha apagat.

Indíbil

Categoria Infantil - Subcategoria fins a 6è

Des-in-anti

Hi havia un país on hi havia tres tipus de casetes: la descaseta, la incaseta i la anticaseteta.

La descaseta era despintada, deslluïda, tenia les finestres desfigurades, les portes desencaixades i la teulada desenteulada. Aquest tipus de cases eren habitades pels despistats.

La incaseta era una casa incompleta, inclinada, incòmoda, individual i inflamàtòria. Hi vivia un individu molt inconscient, incrèdul i indecis.

L'anticaseteta estava situada en una zona anticiclònica, antiaèria, antiatòmica i anticongelant. Era la casa preferida de totes aquelles persones antiproblemes.

Aquest tres tipus de cases donaven el nom al país, ja que aquest s'anomenava Des-in-anti.

Cada any els habitants de cada casa feien una gran festa.

Els habitants de les descasetes eren els encarregats de preparar el menjar. Portaven: uns desentrepans desboníssims de desxoriç, destonyina, desformatge, despernil dolç, despernil salat, desalamí, descatalana, etc. Eren desastrosos!

Els habitants de les incasetes eren els encarregats de les imbegudes. Preparaven: incocacola, infanta de llimona, impepsi, invi, incava.... Totes les begudes eren inacabables!

Els habitants de les anticasetes eren els encarregats dels antifocs. Els seus antifocs eren d'anticolors i d'antisoroll i per tant calia imaginar-los.

Tots anaven vestits d'una manera diferent: amb desamericanes i despentinats; amb investit de bany i inxanquetes; amb antiparavents per estar antisegurs per si plovia.

Per tot això, la vida al poble Des-in-anti era d'allò més divertida!

NO HI HAVIA CAP PROBLEMA IMPOSSIBLE DE RESOLDRE, CAP QÜESTIÓ DESAFORTUNADA, CAP PERSONA DESGRACIADA!!!

Mar blau

Categoria Infantil - Subcategoria fins a 6è

El bolígraf i el llapis

Hi havia una vegada un bolígraf, un llapis i una goma que vivien molt feliços fins que un dia les tres rates van segrestar la goma. El bolígraf i el llapis van anar a rescatar la goma, però havien de fer un llarg camí. Van començar a caminar pel llarg prestatge, després pels 5 metres de fluorescent i després van haver de saltar.

- Ah!, van cridar el llapis i el bolígraf.

Havien caigut a la paperera.

Era podenta aquella paperera, fastigosa i plena de coses brutes. Van sortir per sort per ells i després van anar a l'armari a veure si hi havia la goma, però no hi era.

Al cap d'una estona van anar als radiadors, que estaven a 3 metres, i després, quan ja eren als radiadors, van veure una ombra.

- És una rata!, va cridar el llapis.

- Tens raó.

Van agafar la rata i la van obligar a dir on era la goma. La rata va dir que no, i al principi s'hi va resistir, però al final els ho va dir, que era amagada als abrics.

El llapis i el bolígraf se'n van anar als abrics, on els havia dit la rata. I a la butxaca de dalt, hi havia les dues rates que quedaven i la segrestada goma.

Els nostres amics van saltar, van agafar la goma i van sortir corrents fins al prestatge. Al cap d'uns anys el bolígraf es va casar amb la goma i el llapis amb una preciosa maquineta.

I van ser feliços i van menjar aníços.

Pere Rodríguez

Categoria Infantil - Subcategoria fins a 6è

Les àrees de responsabilitat del nou ajuntament

En el Ple celebrat el dia 20 de juliol es varen aprovar les àrees de responsabilitat del nou ajuntament de Bescanó, que han quedat repartides de la següent manera:

Xavier Soy i Soler, **Hisenda i Governació**. Personal, serveis públics, infraestructures, règim intern i coordinació.

Mei Ferrer Costa, **Cultura, Ensenyament i Medi Ambient**. Relacions amb la Comissió de Festes de Bescanó i associacions dels seus àmbits. Representant de l'Ajuntament al butlletí municipal La Pilastra.

Martí Comamala i Laguna, **Urbanisme i Obres Públiques**. Disciplina urbanística, llicències i projectes. Oficina tècnica.

Santi Viñas i Romero, **Joventut i Esports**. Relacions amb les entitats juvenils i esportives. Pavelló, pistes i camp d'esports.

Francesc Xavier Hortal i Brugués, **Sanitat i Serveis Socials**. Vicepresidència de la IMSS. Gent gran i velles. Casal d'avis. Relacions amb les entitats del seu àmbit.

Josep Maria Bosch i Boix, **Agricultura, Ramaderia i Món Rural**. Camins rurals i lleres de tot el municipi. ADF Giselva.

A més, es varen nomenar els alcaldes que representaran els nostres pobles i que són els següents: Llorenç Bonmatí i Reig per **Estanyol**, Josep Genoher i Barrera per **Montfullà** i Josep Maria Bosch i Boix per **Vilanna i Trullàs**.

Les persones que estiguin interessades en concertar una entrevista amb qualsevol dels responsables d'àrea han de trucar a l'Ajuntament, on seran ateses. ■

Editen un fulletó per promocionar la Ruta del Carrilet

El Consorci de la Ruta del Carrilet, amb la col·laboració del Ministerio de Medio Ambiente, la Generalitat de Catalunya, la Diputació de Girona i els 12 ajuntaments que formen part d'aquesta consorci, entre els quals hi ha el de Bescanó, ha editat un fulletó per promocionar aquest recorregut de 54 quilòmetres que ressegueix el traçat de l'antic tren de via estreta entre Olot i Girona.

En el fulletó, un quadríptic desplegable amb fotografies, plànols, gràfics i d'altres il·lustracions a tot color, conté una breu ressenya en la qual s'explica -en català, castellà, anglès i francès- que el recorregut és apte per a vianants i bicicletes i que es troba en molt bon estat, ja que ha estat condicionat amb nous ponts, baranes i senyalització. També es destaca que la ruta travessa les comarques de la Garrotxa, la Selva i el Gironès, seguint les conques del Fluvià, el Brugent i el Ter.

A més dels municipis, en la reproducció del traçat de la Ruta del Carrilet que es pot veure al fulletó, es destaquen els paratges naturals, les fonts, els llocs d'interès, les ermites,... que hi ha al llarg d'aquest recorregut. En un altre apartat s'explica el significat de tots els tipus de senyals que es troben els usuaris de la ruta.

També hi apareixen els números de telèfon de tots els ajuntaments de la Ruta del Carrilet -Girona, Salt, Bescanó, Bonmatí, Anglès, la Cellera, Amer, les Planes, Sant Feliu de Pallerols, la Vall d'en Bas, les Preses i Olot-, així com un escrit en què el president del Consorci dona la benvinguda i demana la col·laboració dels usuaris d'aquesta ruta per mantenir-la i conservar-la i, a més, explica que quan estiguin enllaçades la Ruta del Carrilet, la Ruta de la Via del Tren i la Ruta del Ferro es podrà anar a peu o amb bicicleta des del Pirineu fins al Mar Mediterrani. ■

Cicle de conferències sobre la Guerra Civil a Bescanó

El cicle de conferències que sota el títol genèric d'Històries de Bescanó va començar a impartir en Lluís Solé Perich a principis de l'any 1998 arriba a la seva tercera edició, que es desenvoluparà els dimecres dels mesos de gener i febrer de l'any 2000 i es dedicarà al tema monogràfic de la Guerra Civil a Bescanó.

Tal com va succeir en les dues primeres edicions - quan els mateixos mesos dels anys 1998 i 1999 en Lluís Solé i Perich va tractar de Bescanó en l'època medieval i en el període 1708-1808, respectivament-, si hi ha més de vint persones interessades es crearan dos grups i a més dels dimecres hi haurà sessió els divendres.

La primera sessió d'aquest nou cicle de conferències, que també està organitzat per la Regidoria de Cultura i Ensenyament de l'Ajuntament de Bescanó, tindrà lloc el dia 12 de gener, de 9 a 10 de la nit, a l'Hotel d'Entitats.

En el programa de presentació, el mateix Lluís Solé i Perich sintetitza el cicle amb les següents paraules: «Història viva, memòria oral. Col·loqui entre públic i

convidats. Intercanvi d'experiències viscudes. Ampliació de punts de vista. Exposició de fets i dades locals».

Per a formalitzar la inscripció, que és gratuïta, cal anar a l'Ajuntament de Bescanó o trucar al 972-44 00 05. ■

Oferta de cursos per invertir en el temps de lleure

En arribar al mes d'octubre s'inicien la majoria de cursos que la Regidoria de Cultura i Ensenyament de l'Ajuntament de Bescanó organitza cada any perquè els veïns del municipi tinguin la possibilitat d'aprofitar el seu temps de lleure per adquirir nous coneixements, aprendre a realitzar activitats manuals o mantenir-se en una bona forma física.

A Bescanó, el curs de puntes de coixí es porta terme a les dependències del Casal d'Avis, mentre que els cursos de català de nivell B i C, el de cuina de tardor i el de postures de ioga, així com les sessions de fisioteràpia, gimnàstica correctiva i de manteniment es realitzen a les Aules culturals Maria Rosa Cabré. A Estanyol, tant aquesta darrera activitat com el curs de cuina de tardor es fan al Local Social.

El curs de cuina de tardor consta de sis sessions de dues hores de durada, va a càrrec de la professora Núria Lladó i les persones que el segueixen van haver de pagar 5.500 pessetes. A Bescanó, on ha arribat a la seva 19a edició, el curs s'imparteix tots els divendres, de 8 a 10 del vespre, des del 8 d'octubre i fins el 12 de novembre, mentre que a Estanyol es desenvolupa els dissabtes, de 6 a 8 de la tarda, des del 9 d'octubre i fins el 13 de novembre.

La llicenciada en Filologia Catalana Júlia Noguer i Casademont imparteix els cursos de català de nivell B i C que es fan a Bescanó des del passat 4 d'octubre i que finalitzaran el febrer de l'any vinent. Les classes es duen

a terme els dilluns i dimecres, de 2/4 de 9 a les 10 del vespre, i la matrícula costa 6.000 pessetes.

Les sessions de fisioteràpia, gimnàstica correctiva i de manteniment, d'una hora de durada, es realitzen els dimarts i dijous al matí, de 2/4 de 8 a 2/4 de 9 a Estanyol, on van començar el 28 de setembre, i de 2/4 de 9 a 2/4 de 10 a Bescanó, on s'iniciaren el 30 de setembre. Les persones interessades s'hi poden inscriure mentre duri el curs, que s'acabarà el juny de l'any vinent i costa 3.500 pessetes mensuals.

El curs d'Asanas (postures de ioga), que va començar el 4 d'octubre i s'acabarà el juliol del 2000, va a càrrec de la professora Rosa Maria Salvat i Serra i es desenvolupa els dilluns i dimecres, de 7 a 8 i de 8 a 9 del vespre. El curs, que permet aprendre tècniques de respiració, relaxació i estirament de la columna, costa 4.500 pessetes mensuals i les inscripcions es poden formalitzar cada mes mentre duri, tant a l'Ajuntament com a les mateixes aules.

Finalment, el curs de puntes de coixí, que l'Ajuntament organitza amb la col·laboració del Grup de Puntaires de Bescanó, va a càrrec de la Caterina Cebrià i consta de sessions de tres hores de durada que es desenvolupen els dissabtes de 2/4 de 4 a 2/4 de 7 de la tarda. Va començar el 2 d'octubre, però les persones interessades poden formalitzar la inscripció en qualsevol moment, ja que dura fins el juny de l'any vinent i costa 3.000 pessetes mensuals, quantitat aquesta que no inclou el preu del material. ■

Temporada estiu 1999 de la Piscina Municipal

La Piscina Municipal de Bescanó va encetar la temporada d'estiu 1999 obrint les seves portes el dia 19 de juny i la va cloure el passat 12 de setembre. L'horari de la piscina era de les 11 del matí a les 8 del vespre diàriament, excepte els divendres i dissabtes que s'allargava fins a les 12 de la nit. Per la seva part, la terrassa i el bar de la piscina van restar oberts fins a les 10 de la nit.

Aquest any el preu de les entrades individuals es va fixar en 810 pessetes per a les persones empadronades i residents al poble de fins a 18 anys i de 920 pessetes per als majors de 19 anys, mentre que el preu de les entrades per a fills de pares empadronats al municipi i viceversa s'establí en 920 si eren menors de 18 anys i 1.025 per als menors de 19 anys.

A més hi havia diverses possibilitat d'adquirir els següents abonaments per a tota la temporada: per a les persones empadronades i residents al municipi, l'individual a 5.950 pessetes, i el familiar per 9.515 pessetes, quantitats que es reduïen a la meitat en el cas dels jubilats. Els preus de l'abonament discrecional per a fills d'empadronats al municipi i viceversa era de 8.320 pessetes l'individual i 13.080 pessetes el familiar, tarifes que en el cas de jubilats també es reduïen a la meitat.

Finalment, per cada fill de 19 o més anys que visqui en el domicili familiar, a més de les esmentades quotes, s'havien d'abonar 2.600 pessetes en el cas de les persones empadronades i residents a Bescanó i 2.810 pessetes en el cas dels fills de pares empadronats al municipi i viceversa.

Amb l'adquisició de l'abonament familiar es podien adquirir lots de 10 entrades al preu de 489 pessetes amb la finalitat de poder atendre els compromisos familiars.

Per acabar, cal destacar que durant la temporada es van dur a terme curses de natació, que van comptar amb una bona participació. ■

Inici de la tramitació administrativa i adjudicacions d'obres

El Ple de l'Ajuntament del 24 d'agost va aprovar l'inici de la tramitació administrativa de diverses obres i l'adjudicació d'altres, totes elles molt importants i de gran transcendència social, ja que tenen com a finalitat la millora de la qualitat de vida dels bescanonins.

Concretament, es tracta de les següents obres, que s'adjudicaran mitjançant el sistema de concurs subhasta obert a tots els contractistes:

- Xarxa d'aigua potable del veïnat de l'estació de Vilanna, per un import de 6.513.577 pessetes.
- Casal social de Vilanna, per un import de 20.743.975 pessetes.
- Plaça Josep Fontbernat d'Estanyol, per un import de 9.731.820 pessetes. ■

Les festes locals de Bescanó per a l'any 2000

La Comissió de Govern de l'Ajuntament de Bescanó ha fixat les festes locals del municipi per a l'any 2000, que seran el 10 d'agost, diada de Sant Llorenç, Patró de Bescanó, i el 25 de juliol, diada de Sant Jaume.

Cal destacar que el dia de Sant Jaume s'ha fixat com a festa en comptes de la tradicional diada de Sant Narcís, perquè aquesta última, l'any vinent s'escau en diumenge. ■

Canvi d'horari del Servei de Recaptació de l'Ajuntament

A partir del passat 15 de setembre, l'horari d'atenció del Servei de Recaptació de l'Ajuntament de Bescanó és els dimarts de 10 del matí a 2/4 de 2 de la tarda, en comptes dels divendres, tal com es venia fent fins aleshores.

Aquest canvi es realitza per millorar l'atenció als usuaris atès que els divendres coincidien els tècnics municipals, l'arquitecte i l'aparellador, amb el Personal del Servei de Recaptació i això dificultava les tasques de coordinació amb la resta de funcionaris municipals.

Per a qualsevol tema urgent, adreceu-vos a les oficines municipals on us facilitaran el telèfon i l'adreça d'atenció permanent dels Recaptadors Municipals. ■

La Generalitat adjudica la construcció de dues rotondes a Bescanó

El Departament de Política Territorial i Obres Públiques de la Generalitat de Catalunya ha adjudicat la construcció de dues rotondes al nostre poble, unes obres que no suposaran cap cost econòmic al municipi i que s'ha aconseguit que es facin gràcies a les gestions realitzades entre l'Ajuntament i l'esmentat Departament de la Generalitat.

La rotonda que es farà a l'encreuament amb la fàbrica Grober, que té un pressupost de 45 milions de pessetes, ha estat adjudicada a l'empresa Aglomerats Girona, mentre que la que es farà davant la benzineria, amb un pressupost de 48 milions de pessetes, s'ha adjudicat a l'empresa Construccions Alsina.

Aquestes rotondes contribuiran a augmentar la seguretat en el nostre poble, ja que faran reduir la velocitat dels vehicles que circulen pel carrer Major i facilitaran els canvis de sentit, que actualment són dificultosos de realitzar. ■

Treuen pals i fils elèctrics dels carrers i places de Bescanó

Recentment s'han iniciat els treballs per tal d'aconseguir treure els pals i fils elèctrics dels carrers i places de Bescanó, uns treballs que es porten a terme després de la signatura d'un conveni entre l'Ajuntament i la companyia Enher.

Els treballs, que no suposen cap cost addicional

per als veïns perquè estan financats per l'Ajuntament i la companyia Enher, s'han iniciat en el carrer Bernat Dalmau de Cendra, el carrer Coromina i el Passeig Sambola i continuaran en el carrer Compte Berenguer i la Plaça de les Nacions.

En els carrers on ja s'han dut a terme es pot observar la millora que aquests treballs comporten, sobretot des d'un punt de vista d'impacte visual. ■

Exposició de fotografies en el local de Sant Llorenç

La sala d'exposicions de Sant Llorenç de Bescanó ha acollit entre el 17 i el 26 de setembre una exposició de les fotografies finalistes del 7è Concurs Fotogràfic del Gironès, una mostra que cada any organitza el Consell Comarcal del Gironès i que en l'edició d'enguany se centrava en dos temes, un de lliure i el Gironès de nit.

L'exposició es va inaugurar el dia 17 de setembre i es va poder visitar els divendres de 7 a 9 del vespre, els dissabtes de 6 a 8 de la tarda i els diumenges d'11 a 1 del matí. ■

IV Nit de la Poesia

En el marc de la programació de l'Estiu Cultural-99, organitzat per la Regidoria de Cultura i Ensenyament de l'Ajuntament, el dia 16 de juliol es va celebrar a les piscines de Bescanó la quarta edició de la Nit de la Poesia.

En el decurs de l'acte, que es va iniciar a les 10 del vespre i va comptar amb l'assistència d'un centenar de persones, es van recitar obres dels poetes Vicent Andrés Estellés, Serafi Pitarra, Maria Castanyer, Marcel·la Torra i Lurdes Macau, entre d'altres.

La lectura de les poesies va anar a càrrec d'Antònia Vilaplana, Carme Torras, Lurdes Macau, Fina Jiménez, Mei Ferrer, Salvador Ponsatí, Joaquim Lleal i Joan Bataller. ■

Cursos de navegació a Bescanó

L'acadèmia Onamar, Escola i Agència Marítima, de Palamós imparteix a les Aules culturals Maria Rosa Cabré i Garriga de Bescanó sengles cursos de Patró de Navegació Bàsica i Patró d'Embarcacions d'Esbarjo que compten amb el suport i la col·laboració de la Regidoria de Cultura i Ensenyament de l'Ajuntament.

Les classes del curs de Patró d'Embarcacions d'Esbarjo es van iniciar el dissabte 2 d'octubre en horari de 10 del matí a 2 de la tarda, mentre que les del curs de Patró de Navegació Bàsica començaran el dissabte 30 d'octubre en horari de les 4 a les 7 de la tarda.

Per obtenir els citats títols de patró, les persones que hagin seguit els cursos hauran de superar un examen que en tots dos casos es desenvoluparà a Barcelona el dia 17 de desembre de 1999. ■

A la Biblioteca hi han arribat...

«La Vicky espera amb moltes ganes l'anada a París amb la seva companyia de dansa, perquè així podrà veure la Claire, la seva germana bessona que estudia a la capital francesa. Però quan hi arriba, res no va com ella havia previst. La Claire no és a casa i un assasí ronda per la ciutat...» *El carnisser del Bois de Boulogne*, de Jean Ure.

«Ara sortiria al carrer i, en obrir la porta de casa seva, hi trobaria la seva moto aparcada sobre la vorera, amb la roda davantera gairebé a la calçada. Semblant a una Harley&Davidson, però d'una altra marca, i potser no tan aparatosa, també, és clar, una noia asseguda en el seient del darrere...» *El laberint de l'home llop*, de Josep Lluís Seguí.

«Ja truquen! Contra l'instint d'aixecar-se, la raó el fa tornar a seure. Segon truc. El món el crida!, i ell només pensa en si mateix. Però ha decidit que aguantaria i aguantarà. Tercer truc. Respira fondo, els batecs del cor augmenten. Quart truc. Aahhhh! No pot més. Està descarregant més adrenalina que aquell dia que un amic el va convèncer d'anar a saltar d'un pont lligat amb una corda d'un dit de gruix...» *Sí?* de Daniel i Bernat Romani.

Veritat que totes aquestes històries són molt intrigants i us agradaria saber com continuen? Doncs, les trobareu a la Biblioteca Municipal juntament amb moltes d'altres, que us faran passar uns bons moments, desconnectar-vos de tot i centrar-vos només en la seva apassionant lectura.

Tot seguit us faig un recull de llibres de nova adquisició, dels quals us recomano la seva lectura:

Novel·les

LLUÍS-ANTON BAULENAS: El fil de plata
 PAULO COELHO: Brida
 JORDI PERE CERDÀ: Passos estrets per terres altes
 MARIANNE FREDRIKSSON: Les filles de Hanna
 IMMA MONSO: Com unes vacances
 GEORGE PEREC: La vida, manual d'ús
 PATRICK RAMBAUD: La batalla
 ISABEL-CLARA SIMÓ: El professor de música

Novel·les juvenils

JUDY ALLEN: Operació Escòcia
 DAVID BELBIN: Patrulla urbana
 JILL BENNETT: Mort al darrer acte
 MONTSERRAT GALÍCIA: L'altra cara del mirall
 J.B. LIVINGSTONE: Pacte trencat
 JEAN FRANÇOISE MÉNARD: El vagabund de Middle West
 DAVID NEL·LO: La meua Eurídice

Contes infantils

M. DOLORS ALIBÉS: L'ombra del nas
 ANNA FITÉ: Adda i Max al poble mariner
 NÚRIA PRADA: La vareta boja
 LLORENÇ PUIG: Quina xamba, les bessones!
 DOMINIQUE DE SAINT MARS: En Max és un pocatraça
 DOMINIQUE DE SAINT MARS: La Nina és adoptada
 GLÒRIA SÁNCHEZ: Manual per a una petita bruixa
 IAIN SMYTH: En Bobby, el vaixell salvavides

Bona lectura a tots!

Fina Jiménez

Patinadors/es del Club en plena exhibició de la Festa Major de 1999.

Activitats del Club Patinatge Bescanó

Durant tot l'any el C.P. Bescanó realitza diverses activitats de patinatge artístic, com ara Curset, Proves Consell, Proves Promoció, Proves Federació i Campionats, així com Exhibicions a Festivals, participació als actes de la Festa Major, etc.

S'intenta també organitzar activitats d'esbarjo, de manera que es fa un dia de platja aprofitant l'estiu i una altra sortida d'un dia a les Fires de Sant Narcís de Girona. De moment, hem començat aquestes excursions amb els patinadors/es més grans del Club però intentarem que tots en puguin gaudir.

Informem a continuació de les proves, campionats, exhibicions,... en què han participat patinadors/es del C.P. Bescanó en representació de Bescanó com a poble i del club com a entitat esportiva, des de gener fins a setembre de 1999.

Proves

- *Proves del Consell Esportiu del Gironès*

Celebrades a Celrà, Fornells i Cassà durant els mesos d'abril i maig, van participar-hi les patinadores Meritxell Angelats, Ester Nierga, Laura Turon, Alba Miralles, Afra Gómez i Ester Gironès.

- *Proves de Promoció Nivell I-II Federació Catalana de Patinatge*

Les de Nivell I es van fer a la Jonquera el 25 de maig i les de Nivell II a Maçanet de la Selva el 25 de juliol. Van participar-hi els patinadors/es Laura Creus, Ariadna Figueras, Gerard Nierga, Paula Galindo, Cèlia Hoste, Raquel Gómez, Robert Palma, Elisabet Soler i Neus Bagué, així com la parella mixta formada per Robert Palma i Raquel Gómez.

- *Proves d'Iniciació i Certificat Federació Catalana de Patinatge* (són les proves a superar abans de Campionats). Celebrades a Lloret, Ripoll i Olot entre els mesos de gener i juliol, s'hi van presentar les patinadores Elida Matamala, Laura Claparols, Rut Palma i Gemma Masmi-quel.

Campionats

- *Campionat Provincial Infantil*

Va tenir lloc a Lloret els dies 26 i 27 de juny i va comptar amb la participació de les patinadores Estefania Ruano i Natàlia Abascal.

- *Campionat Provincial Cadet*

Celebrat a Girona els dies 24 i 25 d'abril, va participar-hi la patinadora Ester Padilla.

Patinadors/es, entrenadores i col·laboradors del CP Bescanó que van ser presents a les Proves de Promoció de la Federació Catalana de Patinatge que es van fer a la Jonquera el 25 de maig de 1999.

- *Campionat Provincial Juvenil*

Es va dur a terme a Llagostera els dies 17 i 18 d'abril i va comptar amb la participació de la patinadora Cristina Masó.

- *Campionat Provincial Júnior Sènior*

Es va fer a Olot el 16 de maig i va participar-hi la parella mixta formada per Jesús González i Cristina Masó.

Cal destacar que en totes aquestes proves i campionats, els patinadors/es del nostre Club han quedat ben classificats gràcies al seu gran esforç i també a les entradores i col·laboradors.

Festivals i Trobades de Patinatge

Entre els mesos de març i setembre hem estat convidats a realitzar exhibicions en els Festivals que s'han dut a terme a Celrà, Ripoll, Camprodon, Cassà, Llagostera, la Bisbal, Fornells, Salt, Sarrià de Ter, la Jonquera i Campdevànol. Els donem les gràcies per haver pensat en nosaltres.

Col·laboració amb els actes de la Festa Major 1999

El dia 6 d'agost d'enguany vam oferir a tots els bescanonins i visitants de la nostra Festa Major una exhibició de patinatge realitzada per tots els patinadors i patinadores del nostre Club, un acte al qual van assistir un gran nombre de persones que van gaudir d'una estona agradable. Agraïm una vegada més a la Comissió de Festes i a l'Ajuntament de Bescanó el fet d'haver comptat amb nosaltres com a col·laboradors en els actes de la Festa Major.

Patinadors/es del CP Bescanó que van participar a l'exhibició de patinatge artístic que es va fer al pavelló amb motiu de la Festa Major d'enguany.

Agenda

Aquest mes d'octubre hem començat el cursset d'iniciació al patinatge, en el qual es pot prendre part a partir dels 4 anys d'edat i que durarà fins al mes de maig/juny de l'any vinent. Oferim també cursos de perfeccionament per als qui ja saben patinar.... Podeu informar-vos millor els dilluns i dimecres, de 2/4 de 6 a 9 de la tarda, al pavelló, o bé telefonant al 972-44 01 70.

Com a novetat, aquesta temporada es fan per primera vegada Grups d'Exhibició, és a dir, grups de patinadors/es que ballen sobre els patins sense necessitat de fer

salts (aquesta iniciativa pot interessar als qui teniu patins i ja havíeu patinat, informeu-vos).

Per altra part, cal aclarir que en la III Copa Girona modalitat lliure (disc curt i llarg), prova organitzada per la Federació de Patinatge Territorial de Girona a Ribes de Freser els dies 14 i 15 de novembre de 1998, la patinadora del C.P. Bescanó, Cristina Masó, es va classificar en quart lloc en la categoria Juvenil, en comptes del cinquè, tal com es deia, erròniament, en l'anterior número de la revista. ■

Club Patinatge Bescanó

Campionats organitzats pel Club Petanca Bescanó

En el decurs d'aquest any el Club Petanca Bescanó ha organitzat els següents campionats:

- «**Copa President**», que se celebrà el diumenge 28 de febrer i va comptar amb la participació de 50 tripletes masculines i 14 de femenines.

- «**Els Campionats Provincials**» classificatoris per a «Els Campionats Estatals», que es van celebrar els diumenges 7, 14 i 21 de març i van comptar amb la participació de 90 tripletes masculines i 17 de femenines. L'organització d'aquests dos campionats ens la va cedir la Federació Catalana de Petanca perquè varen quedar contents amb la que vam dur a terme l'any passat.

- «**Campionat Provincial Dia del Club**», va tenir lloc el diumenge 20 de juny i van participar-hi un total de 50 tripletes entre masculines i femenines.

- «**III Dotze Hores**», ja per acabar, volem dir-vos que estem molt orgullosos que un Club com el nostre, amb tan pocs socis -aprofitem per recordar que les persones que vulguin jugar a petanca o es vulguin fer socis del club, es poden posar en contacte amb en Joan Coll (Tel.

972-44 05 80)-, hagi arribat a organitzar aquesta prova per tercer any consecutiu. Ho vàrem fer els dies 17 i 18 de juliol i van participar-hi 18 quadretes masculines vingudes d'arreu de les comarques gironines.

Gràcies a totes les institucions, indústries i col·laboradors que, amb el seu ajut totalment desinteressat, han fet possible la realització dels diferents campionats. ■

Club Petanca Bescanó

Els nostres clàssics

Aquesta secció i a petició d'alguns lectors canviarà des d'ara el seu nom i el seu format, des del proper número de la revista serà EL RACÓ DELS NOSTRES POETES, la qual cosa vol dir que podrem parlar de qualsevol poeta nostre, sigui clàssic o molt modern.

També volem acostar la secció als poetes, homes o dones, que vulguin escriure poesia pròpia en les pàgines d'aquesta revista sempre que estiguin dintre dels seus límits. Sempre la poesia o el comentari serà responsabilitat del seu autor.

Ens proposem, sempre que sigui possible, de parlar de gent propera a Bescanó si no tenim poetes del poble. Si us interessa parreu amb Lluís Comamala o deixeu les vostres poesies o comentaris a la responsable de la Biblioteca Municipal de Bescanó. ■

Lluís Comamala i Giralt

El racó de la llengua

L'amor és flor; la humilitat, fulla; qui t'alaba, te'n despulla

Ara que s'apropa la tardor és un bon moment per admirar els colors calents que decoren els boscos i llurs catifes de sol rogent de l'Orient.

Enmig de l'encís pictòric, però, la melangia recorre les nostres ments perquè, d'una banda, retornem a les tasques escolars i professionals i, d'altra banda, acomiadem el temps d'oci de l'estiu i l'alegria del bon temps.

La tardor és època de tristesa, de depressió. Els pulmons se senten nafrats per culpa del nostre feble estat d'ànim. És per això que freqüenten les malalties respiratòries, l'asma bronquial, les urticàries i les psoriasis nervioses. Tot plegat perquè el nostre sistema immunitari esdevé menys fort i, a través de la nostra dermis, s'omple de patògens famolencs.

D'aquí ve la frase feta, que es fa circular per Espinavessa, Alt Empordà, «**La caiguda de la fulla; quantes ànimes se n'enduu!**», perquè, generalment, molts malalts crònics moren a la tardor, quan cau la fulla dels arbres.

Un dels símptomes de la depressió és, a més de la tristesa, l'angoixa excessiva. Aquesta angúnia fa tremolar de por. La frase «**Tremola com la fulla a l'arbre**», que és comparable al castellà «*Tiembla como la hoja en el árbol*», al francès «*Trembler comme une feuille*», a l'italià «*Tremare come una foglia*», així ho expressen: els nervis, l'estat emocional, juguen una mala passada.

Quan es tracta o es parla de coses de poca importància, o que no vénen al cas, se sol dir: «**Això és fullaraca**». I per expressar que no es fa res que Déu ho permeti, hom diu: «**No es mou fulla / que Déu no vulla**».

Per demostrar la condició transitòria de tota cosa humana ho expressem a través de «**Com cau la fulla / cau l'hermosura**».

A Barcelona, quan algú s'enfada pel que se li diu, se li replica: «**Si et cou, posa-t'hi fulles**». Aquesta sentència expressa els poders guaridors de la naturalesa fresca de les fulles, quan la persona s'ha nafrat o pelat. El sentit té en aquest cas un valor psicològic. Equival al castellà «*Si te pica, ráscate*».

La persona que defuig compromisos o responsabilitats pot ésser caracteritzada amb «**Qui es fica sota la fulla, / dues voltes es mulla**». És a dir, les inseguretats no són bones. Ho saben des de Tamarit de Llitera a Astúries: «*El que se abelluga debaixo la fueya, / dos veces se mueya*».

També es refereix a la fulla aquesta endevinalla: «**L'he vista viva, / l'he vista morta, / l'he vista córrer / després de morta**». ■

Dolors Vilamitjana i Carandell

PASSATEMPS

1. Se'ns han barrejat els noms d'algunes entitats de serveis de Bescanó en aquesta sopa de lletres. Sabries dir quines són? N'hi ha 17.

G B F O K A I U Q O R R A P R S
 E Y C O N S U L T O R I G Y N G
 A N O R I G + E D + A X I A C B
 T B A N C A + C A T A L A N A A
 J P O I C A T P A C E R W T X N
 C + E + M E D I T E R R A N I C
 O C A M P + D E + F U T B O L +
 N U B O X A C E T O I L B I B P
 K F R D U L A + C A I X A E E O
 M B A N C + P O P U L A R F C P
 P A V E L L O + E S P O R T I U
 C I L B U P + I G E L + L O C L
 S D M G Y T W H P I S C I N A A
 Q T K T P I R K M R T U R Y O R
 E S C O L A + B R E S S O L F J
 P A N A L A T A C + A C N A B K
 N A J U N T A M E N T X R Y O S
 B O S O B Q S F A R M A C I A C
 H O T E L + D ' E N T I T A T S

2. En aquesta sopa hi trobaràs 16 telèfons d'alguns serveis públics de Bescanó. Podries dir a quin servei es correspon cada número?

E S R S E O 2 7 0 4 4 2 7 9 V K
 M 3 6 3 0 4 4 2 7 9 9 J O U M G
 Q W L T E J E M O R 7 R Z J D E
 I N Q X O 5 2 0 4 4 2 7 9 C S 4
 J N B N F B L K G C 4 L W 9 9 9
 Y 9 7 2 4 4 0 2 7 8 4 D T 7 7 4
 8 2 2 0 4 4 2 7 9 M O U H 2 2 0
 8 6 8 2 4 4 2 7 9 S I U U 4 4 4
 G 9 7 2 4 4 0 6 2 6 6 N V 4 4 4
 9 7 2 4 4 2 5 7 O W O S H O O 2
 R O X B 9 4 6 2 4 4 2 7 9 5 2 7
 P A D R 9 7 2 4 4 0 0 0 5 0 8 9
 B K X O E E F Y H C A E C 2 1 P
 E F Q T K S R C K G W M L U R A
 4 3 2 0 4 4 2 7 9 V U Q C M S K
 K 9 7 2 4 4 2 8 8 2 T V J V D W

Entreteniments

- 1.- Un rei vell i, sembla ser, una mica excèntric ha de lliurar el seu tron a un dels seus dos fills. Decreta que s'organitzi una cursa de cavalls i que el fill que tingui el cavall més lent sigui el nou rei. Cada un dels fills té por que l'altre faci trampa i prepari el seu cavall perquè corri més a poc a poc del que podria. Per tant, demanen consell a un savi que, amb tres paraules, aconseguix que la cursa sigui neta. Què diu el savi?
- 2.- Quins són els quatre nombres següents d'aquesta sèrie?
1, 1, 1, 2, 1, 3, ...
- 3.- Dues nenes juguen a escacs. Fan cinc partides i cada una d'elles guanya la mateixa quantitat de partides que l'altra. Com és això?
- 4.- Els nenúfars dupliquen l'àrea que cobreixen cada 24 hores. Quan comença l'estiu, hi ha un sol nenúfar dins d'un llac. Al cap de 60 dies, el llac està tot cobert. Quin dia està cobert a la meitat del llac?

* Aquests entreteniments són del llibre «Jocs mentals per a molt intel·ligents» Vol. 2, de James F. Fixx, de l'Editorial Gedisa.

SOLUCIO 1: AJUNTAMENT, BIBLIOTECA, CAMP DE FUTBOL, ESCOLA BRESSOL, LA CAIXA, PISCINA, BANC POPULAR, CE, MEDITERRANEA, COL·LEGI PÚBLIC, FARMÀCIA, PARROQUIA, REGAPTACIÓ, BANCA CATALANA, CAIXA DE GIRONA, CONSULTOR, HOTEL, D'ENTRATAS, PAVELLO ESPORTIU.
 SOLUCIO 2: AJUNTAMENT: 972 44 00 05 / CONSULTORI MUNICIPAL: 972 44 25 70 / LA CAIXA: 972 44 04 94 / CAIXA DE GIRONA: 972 44 02 34 / CAMP DE FUTBOL: 972 44 05 02 / REGAPTACIO MUNICIPAL: 972 44 26 49 / PAVELLO ESPORTIU: 972 44 28 82 / CEIP DR. SOBREQUES: 972 44 02 28 / BANCA CATALANA: 972 44 02 50 / BANC POPULAR: 972 44 03 26 / ESCOLA BRESSOL: 972 44 03 63 / HOTEL D'ENTRATAS: 972 44 01 60 / PISCINA MUNICIPAL: 972 44 28 68 / C. ESTALVIS MEDITERRANEA: 972 44 02 78 / PARROQUIA SANT LLORENÇ: 972 44 02 81 / BIBLIOTECA J. FONIBERNAT: 972 44 07 20

Solucions sopes de lletres

1.- «INTERCANVIEU ELS CAVALLS»
 2.- «1, 4, 1, 5, ETC.» ELS NOMBRES REPRESENTEN LES CAMPANADES D'UN RELOTTGE QUE TOCA CADA MITJA HORA
 3.- NO ESTAN JUGANT ENTRE SI JUGUEN CADASCUN AMB UNA ALTRA PERSONA
 4.- «EL DIA 59»

Solucions entreteniments

Diputació de Girona